

Comisia economie, buget și finanțe

RAPORT la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012 (nr.304 din 16.10.2024), Lectura II

Comisia economie, buget și finanțe a examinat pentru lectura a doua proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr.149/2012, înaintat cu titlul de inițiativă legislativă, în mod prioritar, de Guvernul Republicii Moldova și informează despre următoarele:

Reiterăm, că proiectul de lege propus spre examinare are drept scop promovarea soluțiilor legale de remediere a deficiențelor identificate în procesul de implementare a legii, constatate în ultimii ani, precum și pentru implementarea unor mecanisme menite să prevină tergiversarea procesului de insolvență și să asigure protecția în mod echitabil a intereselor tuturor participanților la procedură de insolvență.

Pentru lectura a doua Comisia economie, buget și finanțe a examinat proiectul de lege în cadrul consultărilor publice desfășurate la 12 noiembrie curent și în cadrul mai multor ședințe de lucru organizate de Comisia economie, buget și finanțe.

Totodată, Comisia a examinat proiectul de lege și în contextul amendamentului deputatului în Parlament Radu MARIAN și obiecțiilor expuse în avizul Direcției generale juridice a Secretariatului Parlamentului. Rezultatul examinării propunerilor înaintate este reflectat în tabela de sinteză, parte integră a prezentului raport.

În rezultatul examinării proiectului de lege, Comisia economie, buget și finanțe cu vot majoritar propune adoptarea proiectului de lege nr.304 din 16.10.2024 în lectura a doua.

Radu MARIAN
Președintele Comisiei

SINTEZA

rezultatelor examinării amendamentelor, propunerilor și obiecțiilor la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolabilității (nr.304 din 16.10.2024), Lectura II

Prevederile proiectului de lege	Conținutul amendamentului, obiecției sau propunerii	Rezultatele examinării de către autor și Comisia economică, buget și finanțe
<p>1.</p> <p>Articolul 2. Noțiuni principale în sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:</p> <p><i>incapacitate de plată</i> – situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți;</p>	<p style="text-align: center;">2.</p> <p>Radu MARIAN, deputat în Parlament</p> <p>1. Punctul 1. La articolul 2 - se completează cu textul: „La noțiunea <i>”incapacitate de plată”</i> în enunțul al doilea după cuvântul <i>debitorul</i> se completează cu textul ” înregistrează datorii față de un singur creditor în sumă de peste 10 salarii medii pe economie și””</p> <p>Argumentare: Propunerea de includere în noțiunea termenului „incapacitate de plată” a valorii datorilor unui debitor când acesta se prezumă a fi în incapacitate de plată este justificată de necesitatea instituirii unui prag minim la atingerea căruia prezumpția incapacității de plată să fie viabilă. Actualmente, Legea insolabilității nr. 149/2012 nu stabilește un prag minim al datorilor unui debitor când acesta este prezumat în incapacitate de plată, astfel, creditorii de rea-credință și care intenționează preluarea afacerilor sau activelor unei societăți comerciale în dificultate temporară de plată, pot formula cerere introductivă privind intentarea față de debitor a procedurii de insolabilitate cu înlăturarea imediată a debitorului de la gestiunea afacerii și patrimoniului, făcând astfel posibilă preluarea controlului asupra societății care prezintă un interes anume pentru un creditor sau altul, chiar dacă datoria acestui debitor față de creditorul interesat și de rea-credință este de 1 000 lei.</p>	<p style="text-align: center;">3</p> <p style="text-align: center;">Se acceptă</p>

2	<p>2. Articolul 5 se completează cu alineatul (10) cu următorul cuprins:</p> <p>„(10) În cazul înaintării unei cereri de strămütare care urmează a fi soluționată de către instanța ierarhic superioară potrivit prevederilor art. 43 alin. (4) din Codul de procedură civilă, acestea i se trimit, în copii certificate de instanța de insolvabilitate, doar actele care se referă la soluționarea cererii de strämütare. Examinarea cererii de strämütare nu va afecta continuitatea ședinței de judecată, însă până la soluționarea cererii de strämütare se amână pledoariile”</p>	<p>Directia generală juridică</p> <p>Art. 5 alin. (10), pentru a fi în acord cu terminologia utilizată în art. 43 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003, cuvintele „<i>cereri de strämütare</i>” utilizate la primul caz gramatical, sugerăm a fi substituite cu cuvintele „<i>cereri de strämütare a cauzei</i>”.</p>	Se acceptă
3	<p>Articolul 14. Obligația debitorului de a depune cerere introductivă</p> <p>(1) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10.</p> <p>(2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care:</p> <p>a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori;</p> <p>b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor.</p> <p>(3) Debitorul este obligat să</p>	<p>Radu MARIAN, deputat în Parlament</p> <p>Proiectul de lege se completează cu un nou punct:</p> <p>La articolul 14 alineatul (3) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă indiferent de valoarea creanțelor ajunse la scadență. Cererea introductivă se depune de către debitor imediat, nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).”</p> <p>Argumentare:</p> <p>În contextul în care se propune stabilirea unui prag minim al valorii creanțelor pentru prezumarea stării de insolvabilitate a unui debitor (prin modificarea noțiunii „incapacitate de plată” de la art. 2) și având în vedere că această propunere vine să reducă din cererile introductive depuse abuziv de către creditori, inclusiv să stimuleze utilizarea de către creditori și a altor mijloace legale de recuperare a creanțelor (executarea silită, cesiunea creanțelor, remiterea de</p>	Se acceptă

<p>depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).</p>	<p>datorii etc.), în cazul debitorilor, această limită nu ar trebui să fie aplicată, urmând ca debitorii să dispună de posibilitatea depunerii unei cereri introductive privind intentarea față de sine a procedurii de insolvență, indiferent de valoarea creanțelor lor față de creditori.</p>	
<p>4 Articolul 18. Cererea introductivă de creditor depusă. (1) Creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvență. (2) Dacă cererea introductivă este admisă spre examinare, instanța de insolvență este datorată să îl audieze pe debitor. (3) Creditorul nu este în drept să inițieze proces de insolvență în cazul în care debitorul se află în proces de restructurare, cu excepția cazului în care creanța a apărut după intentarea procesului.</p>	<p>Eadu MARIAN, deputat în Parlament</p> <p>Proiectul de lege se completează cu un nou punct:</p> <p>Articolul 18 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:</p> <p>„(4) Creditorul poate depune cerere introductivă doar după epuizarea tuturor posibilităților de recuperare a creanțelor în procedură prealabilă, inclusiv prin intermediul unui proces de mediere</p>	<p>Se acceptă</p>
<p>5 4. Articolul 19: alineatul (1) se completează cu un enunț cu următorul cuprins: „În cazul întreprinderii de stat, al întreprinderii municipale sau al societății comerciale cu capital integral sau majoritar public, de</p>	<p>Directia generală juridică Art. 19 alin. (1): a) întru respectarea terminologiei utilizate în Legea nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, textul „<i>întreprinderii de stat, al întreprinderii municipale</i>” sugerăm a fi substituit cu textul „<i>întreprinderii de stat/municipale</i>”. Obiecția este valabilă pe tot cuprinsul proiectului de lege;</p>	<p>Se acceptă</p>

	<p>rând cu debitorul, creditorul este obligat să notifice în prealabil fondatorului întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale și/sau autorității publice care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) al societății comerciale cu capital integral sau majoritar public în privința căreia se intenționează depunerea cererii introductive.”;</p> <p>la alineatul (2), după textul „se consideră făcută dacă,” se introduce textul „cu cel puțin 5 zile lucrătoare”.</p>	<p>b) dat fiind că potrivit noțiunii „societate comercială cu capital public” definită la art. 2 din Legea nr. 121/2007 privind administrarea și deținatizarea proprietății publice, aceasta semnifică „societatea comercială al cărei capital social este format integral din aportul statului sau al unității administrativ-teritoriale”, recomandăm substituirea cuvintelor „cu capital integral” cu cuvintele „capital public”. Reiterăm obiecția pentru toate cazurile similare din proiect.</p>	
6	<p>5. La articolul 20, alineatul (2) se completează cu litera b') cu următorul cuprins:</p> <p>„b') dovada notificării prealabile a fondatorului întreprinderii de stat sau al întreprinderii municipale și/sau a autorității publice care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) al societății comerciale cu capital integral sau majoritar public, după caz.”.</p>	<p><u>Radu MARIAN, deputat în Parlament</u></p> <p>La punctul 5 articolul 20, alineatul (2) se completează cu litera d) cu următorul cuprins:</p> <p>”d) înscrisurile din care rezultă parcurgerea procedurii prealabile de recuperare a creanței, inclusiv procesul – verbal de încetare a medierii.”</p>	<p>Se acceptă</p>
7	<p>Articolul 24. Dispunerea măsurilor de asigurare</p> <p>(1) După ce primește cererea introductivă spre examinare, instanța de insolabilitate aplică măsurile necesare pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de</p>	<p><u>Radu MARIAN, deputat în Parlament</u></p> <p>Proiectul de lege se completează cu un nou punct:</p> <p>Articolul 24 va avea următorul conținut:</p> <p>„Articolul 24. Dispunerea măsurilor de asigurare.</p> <p>(1) După ce primește cererea introductivă spre examinare, instanța de insolabilitate aplică măsuri de asigurare a creanțelor</p>	<p>Propunerea a fost exclusă din Amendament la propunerea autorului</p>

<p>până la intentarea procesului de insolvență.</p> <p>(2) Pe lângă măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură civilă, instanța de insolvență aplică următoarele măsuri de asigurare:</p> <p>a) numește un administrator provizoriu și obligă debitorul ca în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu;</p> <p>b) la cererea motivată a creditorilor sau administratorului provizoriu ori din oficiu, dispune înlăturarea debitorului de la gestionarea patrimoniului;</p> <p>c) pune sub sechestru bunurile debitorului și corespondența lui comercială;</p> <p>d) suspendă urmărirea executărilor silită asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului;</p> <p>e) pune sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale ori decide ca acestea să poată fi înstrăinate doar cu învoirea expresă a administratorului provizoriu.</p> <p>(3) Dacă măsurile de asigurare prevăzute la alin. (2) sînt</p>	<p>creditorilor prin care:</p> <p>a) suspendă urmărirea individuală ale creditorilor și executările silită asupra bunurilor debitorului, precum și suspendă curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora împotriva debitorului;</p> <p>c) aplică măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură civilă;</p> <p>d) pune sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale ori decide ca acestea să poată fi înstrăinate doar cu învoirea expresă a administratorului provizoriu.</p> <p>(2) La cererea motivată a creditorului, a administratorului provizoriu sau din oficiu, pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolvență, instanța de insolvență, prin încheiere, poate ridica dreptul de administrare al debitorului, care constă în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile și de a dispune de acestea.</p> <p>(3) Măsurile indicate la alin. (1) pot fi substituite sau anulate de instanța de insolvență pe durata perioadei de observație, la cererea motivată a debitorului, creditorilor sau administratorului provizoriu.</p> <p>(4) La cererea motivată a debitorului, instanța de insolvență poate să suspende, ca măsură de asigurare, curgerea dobânzilor, a majorărilor sau a penalităților de orice fel, sau a oricăror alte cheltuieli aferente creanțelor născute anterior perioadei de observație.</p> <p>(5) Încheierile motivate ale instanței de insolvență prin care sunt aplicate măsurile prevăzute la alineatele (1) și (2), precum și refuzul aplicării, substituirii sau anulării acestora, pot fi atacate cu recurs de persoanele interesate.”</p> <p>Argumentare:</p> <p>Esența modificărilor propuse prin reconfigurarea și modificarea textului de la articolul 24 constau în schimbarea abordării în ceea ce privește aplicarea măsurilor de asigurare de către instanța de insolvență la etapa primirii cererii introductive depusă de</p>
---	---

<p>insuficiente, instanța de insolabilitate poate dispune aducerea silită a debitorului spre audiere. Dacă debitorul nu este persoană fizică, aceste măsuri sînt aplicate reprezentanților lui.</p> <p>(4) Încălcarea de către debitor a dispozițiilor alin. (2) lit. e) are efectele prevăzute la art. 104.</p> <p>(5) La cererea motivată a debitorului, instanța de insolabilitate poate să suspende, ca măsură de asigurare, curgerea dobînzilor, a majorărilor sau a penalităților de orice fel, sau a oricăror alte cheltuieli aferente creanțelor născute anterior perioadei de observație.</p> <p>(6) Măsurile de asigurare acționează pînă la data intentării procesului de insolabilitate sau pînă la data respingerii cererii introductive, precum și odată cu încheierea unei tranzacții în modul stabilit de prezenta lege.</p> <p>(7) Instanța de insolabilitate este în drept să ridice, la cerere, printr-o încheiere motivată, măsurile de asigurare aplicate, pînă la apariția circumstanțelor nominalizate la alin. (6), în modul stabilit de Codul de procedură civilă, cu excepția instituirii administrării provizorii în perioada de observație a debitorului.</p>	<p>creditor.</p> <p>Or, potrivit Legii insolabilității nr. 149/2012, doar atunci când o cerere introductivă este formulată de către creditor, instanța de insolabilitate va emite încheiere prin care va dispune primirea spre examinare a cererii respective, va pune debitorul sub observație și va desemna administratorul provizoriu (a se vedea art. 21 alin. (1), alin. (2) și alin. (5) din Legea nr. 149/2012).</p>
---	---

8	<p>Articolul 26. Notificarea aplicării măsurilor de asigurare</p> <p>(1) Prin încheierea de admitere a cererii introductive spre examinare, instanța de insolabilitate dispune administratorului provizoriu să notifice imediat despre aplicarea măsurilor de asigurare în toate registrele publice, inclusiv în registrul de stat al persoanelor juridice și în registrul de stat al întreprinzătorilor individuali, în registrul bunurilor imobile și în alte registre în care se înscriu gajul, băncile, organele cadastrale teritoriale, autoritățile vamale, oficiile poștale, stațiile de cale ferată, depozitele portuare și vamale, alte locuri de înmagazinare din circumscripția în care debitorul își are sediul ori filiale sau reprezentanțe, pentru a sista orice operațiune cu bunurile acestuia, cerându-le lor să îi predea corespondența debitorului și orice alte comunicări sosite pe adresa lui.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Proiectul de lege se completează cu un nou punct conform căruia: La articolul 26 alineatul (1), după cuvântul "despre", se completează cu textul: "desemnarea sa precum și, după caz, despre".</p> <p>Argumentare: Această modificare este una tehnică, derivă din caracterul opțional al măsurilor de asigurare introdus prin expunerea în redacție nouă a articolului 24, și se referă la aceea că, întotdeauna administratorul provizoriu va notifica registrele publice despre desemnarea sa, iar, în cazul aplicării măsurilor de asigurare la primirea cererii introductive spre examinare, și despre aceste măsuri.</p>
9	<p>Articolul 27. Executarea măsurilor de asigurare</p> <p>(1) După desemnare, administratorul provizoriu întocmește și prezintă instanței de insolabilitate, în termenul stabilit de aceasta, care nu va putea depăși 45 de zile lucrătoare de la desemnarea sa, un raport cu privire</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Proiectul se completează cu un nou punct cu următorul conținut:</p> <p>La articolul 27 la alineatul (1), textul "raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare" se substituie cu textul "raport de activitate cu descrierea măsurilor luate de administratorul provizoriu și stării economico-financiare a debitorului".</p>

<p>la executarea măsurilor de asigurare, prin care să propună fie intentarea procedurii de insolabilitate, fie intentarea procedurii simplificată a falimentului, ori prin care să constate solvabilitatea debitorului și încetarea procesului. În funcție de circumstanțele cauzei pe motive temeinice, instanța poate prelungi termenul prevăzut cu cel mult 15 zile lucrătoare.</p>	<p>Argumentare: Potrivit art. 25 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 149/2012, printre principalele atribuții și drepturi ale administratorului provizoriu în cadrul prezentei legi intră examinarea situației economice a debitorului și întocmirea unui raport de verificare a existenței temeiurilor de intentare a procesului de insolabilitate sau de respingere a cererii introductive.</p> <p>În redacția actuală a articolului 27, prezentarea concluziilor și propunerilor de intentare a procesului de insolabilitate sau de respingere a cererii introductive, urmează să fie incluse în raportul privind măsurile de asigurare, deși logic ar fi ca măsurile de asigurare să fie cuprinse într-un raport de activitate mai larg, care să cuprindă atât măsurile de asigurare aplicate, cât și constatările administratorului privind starea patrimoniului debitorului, precum și concluziile cu privire la intentarea procesului de insolabilitate sau respingerea cererii introductive.</p> <p>Modificarea propusă vine să ajusteze logic și congruent conținutul raportului pe care administratorului provizoriu urmează să-l prezinte la sfârșitul perioadei de observație, reieșind din principala sa atribuție – cea de examinare a situației economice a debitorului și înaintarea propunerilor către instanța de insolabilitate.</p>	
<p>10. 8. La articolul 32, alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile procesului de insolabilitate, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a</p>	<p>Directia generală juridică Art. 32 alin. (2). Potrivit redacției actuale a acestui alineat, în cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolabilitate, remunerația administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere și asociații, acționarii sau membrii debitorului, în mod solidar. Este de menționat că prevederea art. 32 alin. (2) a fost supusă controlului constituționalității prin Hotărârea nr. 8/2022, unde Curtea Constituțională a declarat neconstituțională omisiunea articolului 32</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea înaintată de către autor prin care în sarcina organului executiv este trecută remunerarea administratorului provizoriu, în cazul în care patrimoniul debitorului nu este suficient, trebuie privită ca o măsură tranzitorie, care poate adresa anumite lacune juridice până la instituirea unui</p>

debitorului este trecută în sarcina organului executiv al debitorului”.

din Legea insolabilității nr.149/2012 de a reglementa un mecanism pentru recuperarea cheltuielilor efectuate în avans și pentru încasarea remunerației administratorului provizoriu în situația în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri, iar membrilor organelor de conducere nu le este imputabilă apariția stării de insolabilitate a debitorului. În respectiva Hotărâre, la pct. 57-59, Curtea a reținut că, în prezent, nu există un cadru legal care să reglementeze modul de achitare a remunerației administratorului provizoriu și de restituire a eventualelor cheltuieli avansate de acesta, în cazul în care debitorul aflat în perioada de observație nu are bunuri și nici nu există persoane cărora le-ar fi imputabilă eventuala stare de insolabilitate. Această omisiune de reglementare face ca administratorul provizoriu să nu fie remunerat pentru o activitate de interes public efectiv desfășurată.

Curtea nu a constatat existența vreunui scop legitim pentru a justifica omisiunea reglementării unui mecanism de plată a remunerației administratorului provizoriu și de restituire a cheltuielilor avansate de acesta în cazul în care debitorul nu are bunuri și nici nu există persoane cărora să le fie imputabilă starea de insolabilitate a debitorului. Așadar, în lipsa unui scop legitim al omisiunii de reglementare, Curtea a constatat o intruziune inadmisibilă în dreptul de proprietate al administratorului provizoriu, intruziune care nu îndeplinește condiția impusă de articolul 54 alin.(2) din Constituție.

De asemenea, Curtea a conchis că prevederile articolului 32 din Legea insolabilității nr. 149/2012 contravin articolului 46 coroborat cu articolele 23 și 54 din Constituție în partea în care nu reglementează un mecanism de plată a remunerației administratorului provizoriu și de restituire a cheltuielilor avansate de acesta în cazul în care debitorul nu are bunuri și nici nu există persoane cărora să le fie imputabilă starea de insolabilitate a debitorului.

Astfel, întru executarea Hotărârii Curții Constituționale nr. 8/2022, autorii vin cu propunerea de a modifica alin. (2) al art. 32, care ar dispune, că în cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile procesului de insolabilitate, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate

mechanism complex și sustenabil de remunerare.

Prevederile actuale sunt considerate constituționale numai în măsura în care este demonstrată culpa membrilor organelor de conducere, acționarilor sau membrilor debitorului (Hotărârea CC nr. 16/2020). Această cerință complică aplicarea efectivă a articolului și poate duce la tergiversarea procedurilor.

Totodată, transferul obligației către organul executiv încurajează o gestionare mai eficientă a resurselor debitorului înainte de inițierea procedurii de insolabilitate, prevenind în același timp utilizarea abuzivă a procedurii de insolabilitate ca mijloc de evitare a responsabilităților financiare.

Un mecanism funcțional ar presupune instituirea unui fond de insolabilitate, inclusiv prin prisma celor mai bune practici și transpunerii actelor europene în materie de restructurare și insolvență, dar în vederea constituirii unui asemenea fond urmează a fi efectuată o analiză amplă privind costurile și beneficiile, determinarea surselor de creare a fondului, gestionarea acestuia.

de acesta în perioada de observare a debitorului să treacă în sarcina organului executiv al debitorului.

În raport cu soluția propusă și considerentele Hotărârii Curții Constituționale menționate, rezultă că, proiectul de lege vizat nu instituie un mecanism de plată a remunerației administratorului provizoriu și de restituire a cheltuielilor efectuate în avans de către acesta în situația în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri și nici persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Norma propusă în reglementare se rezumă doar la înlocuirea subiecților care vor avea obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului, această obligație revenindu-i organului executiv al debitorului, prin excluderea de la această obligație a membrilor organelor de conducere și a asociaților, a acționarilor sau membrilor debitorului, după cum se prevede în varianta actuală a alin. (2) al art.32. Mai mult ca atât, subliniem faptul că textul „le suportă membrii organelor de conducere și asociații, acționarii sau membrii debitorului” din articolul 32 alin.(2) din Legea insolvabilității nr.149/2012, a fost declarat constituțional de către Curtea Constituțională, în măsura în care acestora le este demonstrată culpa la apariția stării de insolvabilitate (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 16/2020).

Respectiv, din raționamentele și aprecierile Curții Constituționale exprimate în Hotărârea nr. 8/2022, se constată faptul adoptării unor norme juridice care ar reglementa ordinea de achitare a remunerației și a cheltuielilor aferente administratorului provizoriu în situația în care activele debitorului insolubil nu acoperă cheltuielile procesului de insolvabilitate. În acest sens, observăm lipsa instituirii mecanismului invocat de Curte și astfel, această situație va crea, în continuare, incertitudine juridică și riscuri pentru administratorul provizoriu, care poate fi pus în dificultate financiară în absența unui cadru legal adecvat.

Cu titlu de informare, relevăm că în pct. 68 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 16/2020, „Curtea notează că există măsuri legale diferite pentru remunerarea administratorului unei companii aflate în insolvabilitate. De exemplu, o recomandare a Ghidului UNCITRAL

Prin urmare, posibilitatea instituirii unui mecanism, va fi analizată în contextul unei alte etape de modificare a cadrului legal privind insolvabilitatea, inclusiv prin prisma transparenței actelor UE.

	<p>prevede ca metodă de remunerare a administratorului insolvenței remunerarea de la un fond finanțat de stat..... De asemenea, articolul 39 din Legea nr.85 din 25 iunie 2014, a României, privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență prevede că plata onorariului administratorului și/sau al lichidatorului și a altor cheltuieli aferente procedurii de insolvență în cazurile în care debitorul nu are disponibilități trebuie să fie făcută din Fondul de Lichidare gestionat de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență. Fondul de lichidare este susținut prin plăți de la bugetul de stat, dar și prin preluarea a 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență”.</p>	
<p>11</p> <p>12. Articolul 46: alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Creditorul cărui, pentru aceeași prestație, îi sunt datorii debitori solidari poate cere oricărui dintre ei achitarea unei părți sau a întregii sume pe care acesta o datorează la momentul intentării procesului de insolvență, în virtutea scadenței obligației sau ca efect al cererii de accelerare, conform art. 864 din Codul civil, sau al încetării contractului. În cazul fidejushiunii cu răspundere subsidiară, prevederile art. 1641 din Codul civil rămân neafectate.”; la alineatul (2), cuvintele „și fidejuserul” se substituie cu textul „, inclusiv garantul personal.”</p>	<p>Directia generală juridică Art. 46 alin. (1), cu referire la formularea „<i>în virtutea scadenței obligației sau ca efect al cererii de accelerare, conform art. 864 din Codul civil</i>” menționăm, că această normă va reglementa 2 situații, una care s-ar referi la „scadența obligației” și alta – la „cererea de accelerare”. În partea ce ține de trimiterea la art. 864 din Codul civil, menționăm, că această normă reglementează dreptul creditorului de a cere executarea obligației înainte de termen, iar examinarea cererii de accelerare a procedurii de judecare a cauzei este reglementată la art. 192 din Codul de procedură civilă. De aceea, pentru un spor de claritate, sugerăm substituirea textului „<i>în virtutea scadenței obligației sau ca efect al cererii de accelerare conform art. 864 din Codul civil</i>” cu textul „<i>în virtutea scadenței obligației conform art. 864 din Codul civil sau ca efect al cererii de accelerare</i>”.</p>	<p>Se acceptă</p>

14. La articolul 56 alineatul (1), după textul „prezența creditorilor,” se introduce textul „prin mijloace electronice (teleconferință, videoconferință etc.)”.

Directia generală juridică

Art. 56 alin. (1). Potrivit redacției actuale a acestui alineat, adunarea creditorilor se desfășoară cu prezența creditorilor, prin corespondență sau în formă mixtă. Propunerea autorilor de a desfășura adunarea creditorilor prin intermediul oricărui mijloc electronic o considerăm binevenită, sugerând, totodată, reglementarea acesteia într-un enunț separat, care ar avea următorul cuprins:

„Pentru motive temeinice care fac imposibilă prezența fizică a creditorilor, adunarea creditorilor se poate desfășura la distanță, în regim online, prin intermediul mijloacelor electronice, precum sistemul de teleconferință sau de videoconferință”.

Totodată, după conținut, art. 56 reglementează modalitatea de desfășurare a adunării creditorilor cu prezența creditorilor, prin corespondență sau în formă mixtă, iar la alin. (2) și (3) sunt reglementate prevederile ce țin de exprimarea votului la desfășurarea adunării creditorilor prin prezența fizică, prin corespondență sau în formă mixtă.

Ulterior, la art. 57 și 58 sunt instituite norme privitoare la exprimarea votului în cazul desfășurării adunării creditorilor cu prezența fizică, prin corespondență sau în formă mixtă.

Din proiectul de lege rezultă că vor fi introduse modificări doar la art. 56 și 58, rămânând nereglementat segmentul ce ține de „cvorumul adunării creditorilor”, „exprimarea votului” pentru situațiile de desfășurare a adunării creditorilor prin intermediul mijloacelor electronice: teleconferință, videoconferință, etc.

De aceea, întru excluderea neclarităților ce pot apărea la realizarea procedurilor de votare în cazul desfășurării adunării creditorilor prin mijloace electronice, apreciem necesar introducerea de modificări și în conținutul art. 57, care vor reglementa procedura exprimării votului în cazul desfășurării adunării creditorilor prin mijloace electronice. În caz contrar, va rămâne neclară modalitatea de realizare a procedurilor de votare în cazul desfășurării adunării creditorilor prin mijloace electronice.

Nu se acceptă

În contextul tendințelor globale de digitalizare a proceselor, inclusiv în administrația publică și justiție, posibilitatea desfășurării adunărilor creditorilor prin mijloace electronice, trebuie să fie considerată o opțiune disponibilă, fără ca aceasta să fie condiționată de imposibilitatea derulării adunărilor creditorilor cu prezență fizică.

Totodată, la etapă inițială, dar și în contextul evoluției rapide a mijloacelor de comunicație electronică, reglementarea detaliată a acestei forme de ținere a adunării creditorilor nu este oportună, or ar putea surveni riscul depășirii rapide de timp a normelor detaliate în lege.

Reguli detaliate de procedură ar putea fi agregate contractual.

În partea ce ține de asigurarea cvorumului, relevăm că prevederile art.57 se aplică pentru toate formele de ținere a adunării creditorilor. Totodată, platformele digitale permit transmisiunea ședințelor în timp real, cu posibilitatea înregistrării audio-video, asigurându-se o modalitate sigură de validare a identității participanților, de autentificare a voturilor exprimate, precum și

13	<p>16. La articolul 58 alineatul (11), după cuvântul „creditori” se introduce textul „sau care este desfășurată prin mijloace de comunicații electronice (teleconferință, videoconferință etc.)”.</p>	<p>Direcția generală juridică Art. 58 alin. (11). În esență, acest articol reglementează procedura de votare în cadrul adunărilor generale a creditorilor prin corespondență, al adunării mixte, precum și prin prezența fizică a acestora, prin eliberarea/completarea/numărarea/sigilarea buletinelor de vot. Apreciem, că în cazul în care, la art. 56 se vor institui reglementări și pentru situațiile imposibilității desfășurării adunării creditorilor cu prezența fizică a acestora, urmează ca aceste momente să fie expres prevăzute și detaliate, atât în cuprinsul art. 56 și 57, cât și art. 58.</p>	<p>de evidență clară a dezbaterilor și deciziilor adoptate. Subsecvent, desfășurarea adunărilor prin mijloace electronice reprezintă o măsură pragmatică de eficientizare a procedurilor de insolvabilitate, care ar contribui la reducerea costurilor, creșterea accesibilității și asigurarea transparenței.</p>
			<p>Nu se acceptă Mijloacele de comunicații electronice permit desfășurarea adunării creditorilor în timp real, similar adunării cu prezență fizică, cu respectarea principiilor de transparență și eficiență fără a introduce formalități suplimentare. Astfel, rezultatele votării pot fi înregistrate, validate și comunicate în timp real, cu asigurarea inclusiv a procesului de semnare electronică, documentare și arhivare corespunzătoare. Reiterăm despre necesitatea includerii posibilității desfășurării adunării creditorilor în calitate de opțiune, fără condiționalitatea imposibilității desfășurării adunării creditorilor, or scopul acesteia este de a simplifica derularea procedurilor de insolvabilitate.</p>

14	<p>Articolul 88. Reprezentarea debitorului în procedura de insolabilitate</p> <p>(1) După intentarea procedurii de insolabilitate sau a procedurii falimentului, adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului va desemna pe cheltuiala lor un reprezentant persoană fizică pentru a reprezenta interesele debitorului și ale acționarilor/asociaților acestora și pentru a participa la procedură din contul debitorului.</p> <p>(2) Dacă nu este desemnat un astfel de reprezentant în termen de 10 zile lucrătoare din data publicării hotărârii privind intentarea procedurii de insolabilitate sau a procedurii falimentului, instanța de insolabilitate desemnează un reprezentant al debitorului din rândul persoanelor specificate la art. 247.</p>	<p>Radu MARIAN, deputat în Parlament</p> <p>La punctul 22 articolul 88, alineatul (2), textul "10 zile" se substituie cu textul "20 de zile", iar cuvintele "din data publicării" se substituie cu cuvintele "din data comunicării"</p> <p>Argumentare.</p> <p>Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 149/2012, din momentul intentării procedurii de insolabilitate: a) activitatea organelor de conducere ale debitorului se suspendă.</p> <p>Astfel, după intentarea procedurii de insolabilitate, adunarea acționarilor sau adunarea asociaților, nu mai poate adopta careva hotărâri vizând activitatea debitorului. insoltabil.</p> <p>Cu toate acestea, pentru a asigura participarea eficientă a debitorului în cadrul propriei proceduri de insolabilitate și în cadrul procesului de insolabilitate desfășurat în fața instanței de insolabilitate, Legea insolabilității determină la art. 88 alin. (1) dreptul acționarilor / asociaților debitorului insoltabil să desemneze pe cheltuială proprie un reprezentant al debitorului, care să reprezinte interesele debitorului și ale asociaților / acționarilor în cadrul procedurii și procesului de insolabilitate.</p>	Se acceptă
----	---	--	------------

25. La articolul 145 alineatul (3), după cuvântul „încheierea” se introduc cuvintele „emisă pe marginea cererii”.

Direcția generală juridică

Art. 145 alin. (3), în partea ce ține de instituirea, după modificarea înaintată, în textul alineatului a formulei „încheierea emisă pe marginea cererii”, considerăm, că această concretizare nu este necesară din considerentul, că alin. (3) reprezintă o continuitate a reglementărilor prevăzute la alin. (2), potrivit căruia „...instanța de insolabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor”. Din conținutul actual al alin.(3) în coroborare cu alin. (2) reiese, că încheierea de repunere se referă strict la cererea de admitere a creanței, pentru care motiv cade necesitatea efectuării unei concretizări pe marginea emiterii de către instanța de insolabilitate a unei încheieri emise în conformitate cu alin. (2) al acestui articol.

Nu se acceptă

Deși la prima vedere reglementarea actuală de la art. 145 alin. (3) pare suficientă, fiind o continuitate logică de la alin. (2), în practică, se înregistrează situații când încheierile de respingere a cererilor de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor, nu pot fi contestate cu recurs.

În acest sens, specificarea inclusă la art. 145 alin. (3) are drept scop clarificarea acestui aspect și urmărește eliminarea unui impediment artificial în exercitarea dreptului de recurs împotriva încheierii prin care s-a respins o eventuală cerere de repunere în termen a cererii de validare. Chiar dacă aparent alin. (3) este o continuitate logică a alin. (2) din formularea actuală ar rezulta că doar încheierea prin care s-a repus în termen cerererea de validare poate fi contestată cu recurs.

În context, prin completarea alin. (3) de la art. 145 se face claritate astfel încât orice fel de încheiere (fie de respingere a cererii de repunere în termen, fie de admitere a acesteia) să fie cu drept de atac în ordine de recurs.

Julia Dascălu, Deputată în Parlament

Se completează, cu art. 43¹ cu următorul cuprins:

Articolul 43¹. Creanțele masei

- (1) Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanțele născute în procedura de faliment și/sau procedura planului, în cazul în care achitarea lor nu este reglementată în plan.
- (2) Creanțele născute în perioada de observație sau după data intentării procedurii de insolabilitate, în procedura de faliment și/sau procedura planului, vor fi plătite conform documentelor din care rezultă în decurs de 3 luni din momentul prezentării documentelor din care rezultă.
- (3) În cazul în care, creanțele, menționate în alineatul (2) al prezentului articol, nu sunt achitate în termen de 3 luni de la prezentarea documentelor din care rezultă, pe tot parcursul procesului, deținătorii acestor creanțe vor depune către Instanța de insolabilitate cereri de validare a acestor creanțe a masei ca creanțe cu includerea în tabelul creanțelor masei.
- (4) Procedura de examinare, admitere, contestare, validare a creanțelor masei este similară cu procedura de validare a creanțelor chirografare din art. 142, 143, 144 din prezenta Lege.
- (5) Creanțele masei validate de Instanța de insolabilitate urmează a fi satisfăcute în mod privilegiat față de ceilalți creditori validați, cu excepția creditorilor garanți.
- (6) Creanțele masei au drepturi egale cu ceilalți creditori validați, inclusiv dreptul de vot la adunările creditorilor."

Argumentare: În legea cu privire la insolabilitate, Creditorul curent/al masei nu poate fi înscris în tabelul de creanțe și nici nu are mijloacele procedurale necesare pentru a-și valorifica creanța în procedura colectivă ori în afara ei. Introducerea modificărilor propuse ar introduce o claritate în privința modalității de evidență recunoaștere/validare, achitare, precum și întinderea drepturilor creditorilor masei, care nu pot

Nu se acceptă

Propunerea depășește obiectul proiectului actual de lege.

După natura lor, creanțele masei sunt creanțe ale debitorului apărute după intentarea procedurii de insolabilitate, care se sting pe măsura apariției lor, nefiind necesară stabilirea unor termene de stingere a acestora.

Legea nr. 149/2012 nu operează cu noțiunea „tabelul creanțelor masei”, respectiv, prevederea propusă nu ar avea nici un efect.

Mai mult, Legea nr. 149/2012 operează cu noțiuni precum „tabelul preliminar al creanțelor”, „tabelul definitiv al creanțelor” și tabelul consolidat al creanțelor”. Toate aceste tabele, odată ce sunt validate creanțele, au regim juridic al unei hotărâri judecătorești prin care s-a confirmat caracterul exigibil, cert și lichid al creanțelor creditorilor, care au existat anterior intentării procedurii de insolabilitate. Corespunzător, creanțele masei au un regim distinct de creanțele creditorilor validate față de patrimoniul debitorului și aceste creanțe ale masei țin de activitatea curentă și

fi mai mici decât cei chirografari/garantați, ci dimpotrivă mai largi.

operațională a debitorului de după intentarea procedurii de insolvență.

Suplimentar, crearea unui regim distinct pentru „creanțele masei” comportă riscul sporirii complexității procedurii de insolvență, complicând atât procedurile de validare a creanțelor, cât și mecanismele de recunoaștere a acestora. Ghidul legislativ în materie de insolvență UNCITRAL, dar și bunele practici recomandă simplificarea și clarificarea proceselor, pentru a asigura o procedură cât mai eficientă și mai accesibilă. Introducerea unor prevederi suplimentare referitoare la creanțele masei poate duce la duplicarea procedurilor de validare și la întârzierea soluționării, ceea ce ar afecta negativ recuperarea rapidă a datoriiilor pentru creditori.

Propunerea de introducere a creanțelor masei ca și „creanțe privilegiate” riscă să creeze o confuzie suplimentară pentru creditori, creând un regim diferențiat care ar putea favoriza anumii creditori față de alții.

Ghidul UNCITRAL încurajează tratamentul echitabil al tuturor creditorilor, iar o astfel de reglementare ar putea fi

		considerată inechitabilă, acționând în detrimentul unui grup de creditori, punând astfel în pericol principiul echității procesuale.
<p>17</p> <p>Articolul 126. Poprirea și vânzarea dreptului litigios sau cesiunea creanței</p> <p>(1) Sînt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.</p> <p>(2) Poprirea se înființează prin somație a administratorului</p>	<p>Radu MARIAN, deputat în Parlament</p> <p>Se completează cu un nou punct cu următorul cuprins:</p> <p>Articolul 126 se completează cu alin. (10/1) cu următorul cuprins:</p> <p>„(10/1) Dacă valoarea cererii de validare privind încasarea mijloacelor bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, aceasta se examinează de instanța de insolabilitate ca cerere cu valoare redusă, în modul stabilit de Codul de procedură civilă.”</p> <p>Argumentare:</p> <p>Procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă a fost introdusă în Codul de procedură civilă prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 17 / 2018 (în vigoare din 04 mai 2018).</p> <p>Scopul noului mecanism de examinare a cauzelor civile cu valoare redusă a fost de a clarifica mai rapid și eficient unele tipuri de situații litigioase, astfel încît volumul resurselor statului pentru înfăptuirea</p>	<p>Se acceptă</p>

insolvabilității/ lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii insolvențiale/faliment asupra debitorului.

(3) Prin somație se va pune în vedere terțului, care devine, potrivit alin. (1), terț poprit, interdicția de a plăti fără acordul administratorului insolvențiale/falimentului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care îl va datora, declarându-le indisponibilizate. De la data comunicării somației de înființare a popririi și până la achitarea integrală a obligațiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, terțul poprit nu va face nicio altă plată sau operațiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate. Orice operațiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somației de înființare a popririi este nulă. Când se popresc sume cu scadențe succesive, indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadență, ci și asupra celor exigibile în viitor. Indisponibilizarea se întinde și asupra fructelor civile ale creanței poprite, și asupra oricăror alte

justiției și numărul cauzelor deduse judecării să nu fie excesiv de împovărătoare.

În activitatea instanțelor specializate în materie civilă s-a confirmat efectul pozitiv al noii proceduri, prin optimizarea timpului și resurselor necesare soluționării cauzelor. Concomitent, examinarea cauzelor civile în procedură simplificată oferă justițiabilului posibilitatea obținerii unei hotărâri judecătorești în termeni mai optimi (6 luni), decât în procedura contencioasă generală, unde procedurile pot dura de la 12 la 24 luni doar în instanța de fond.

<p>accesorii născute chiar după înființarea poprii.</p>		
<p>18</p>	<p><u>Radu MARIAN, deputat în Parlament</u></p> <p>Proiectul de lege se completează cu Art. – II. Dispoziții finale și tranzitorii</p> <p>(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării.</p> <p>(2) Dispozițiile alineatelor (3) și (5) din articolul 24 se aplică și debitorului, care la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, se află în perioada de observație.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>În contextul excluderii modificărilor propuse la art. 24</p>
<p>19</p>	<p><u>Moldinsoly</u></p> <p><u>Proiectul se completează cu propunerea de modificare:</u></p> <p>La Articolul 24. Dispunerea măsurilor de asigurare (2) Pe lângă măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură civilă, instanța de insolabilitate aplică următoarele măsuri de asigurare:</p> <p>b) la cererea motivată a creditorilor sau a administratorului provizoriu ori din oficiu, dispune ridicarea dreptului de administrare al debitorului, care constă în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile și de a dispune de acestea;</p> <p>Notă: Propunem excluderea punctului b) deoarece perioada de supraveghere și numirea unui administrator provizoriu au ca scop supravegherea debitorului și constatarea motivului pentru care acesta nu plătește o datorie ajunsă la scadență, dar și pentru a determina dacă debitorul prezumat a fi insolubil într-adevăr este insolubil. Respectiv, legiuitorul nu are ca scop înlăturarea debitorului de la dreptul de gestiune și nu are ca scop stoparea afacerii. Pe de altă parte, și creditorul trebuie protejat de debitorii neonești, care ar putea aduce prejudicii bunurilor care pot servi la stingerea creanțelor creditorilor prin diferite acțiuni. În acest sens, legiuitorul stabilește dreptul oricărui creditor dar și a administratorului provizoriu de a cere ridicarea dreptului</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Propunerea de modificare a legii depășește obiectul proiectului actual de lege, fiind necesară o analiză amplă a impactului modificării asupra procedurilor de insolabilitate.</p> <p>Suplimentar menționăm că, prevederea art. 24 vor fi revizuite prin proiectul actual. dar măsura de a dispune ridicarea dreptului de administrare al debitorului, rămâne a fi una din măsurile aplicate de instanță la cererea motivată a creditorilor, administratorului provizoriu sau din oficiu în vederea protejării masei debitoare în situația de potențial abuz din partea debitorului.</p>

debitorului de la administrarea masei debitoare. Respectiv, consider oportun de a indica expres în lege, că la admiterea cererii introductive spre examinare, deoarece administratorul provizoriu încă nu cunoaște care este intenția debitorului: de a aduce prejudicii masei debitoare sau de a lucra în regim obișnuit, instanța nu va putea înlătura debitorul de la gestionarea masei debitoare, această înlăturare fiind posibilă doar la cererea scrisă a administratorului provizoriu cu aducerea probelor pertinente. De aceea la depunerea cererii introductive și admiterea ei spre examinare, instanța nu va putea dispune înlăturarea debitorului de la gestionarea afacerii. Pe de altă parte articolul 25 urmează a fi lăsat prin prisma dreptului administratorului provizoriu de a solicita instanței ridicarea dreptului de administrare a debitorului cu aducerea probelor pertinente care să demonstreze că debitorul aduce prejudicii masei debitoare sau că neluarea astfel de măsuri va prejudicia interesele creditorilor.

Excluderea acestei prevederi ar putea ar putea amplifica riscul de diminuare a masei debitoare, în cazul unor potențiale acțiuni frauduloase sau gestionării ineficiente din partea debitorului, prejudiciind interesele creditorilor în recuperarea datorțiilor și, respectiv afectând încrederea în mecanismele legale de recuperare a datorțiilor.

Suplimentar, menționăm că bunele practici reflectate de Ghidul legislativ UNCITRAL în materie de insolvență, face referință la măsurile provizorii care pot fi dispuse la cererea creditorilor, a terților sau pot fi ordonate de instanță din oficiu, una din măsuri fiind inclusiv interzicerea debitorului de a dispune de active și preluarea controlului asupra activelor debitorului

Art. 25 se completează cu: "alin (2) Creditorii care au înaintat cerere introductivă ori Administratorul provizoriu poate adresa oricând instanței de insolabilitate o cerere pentru a i se ridica debitorului dreptul de administrare, avînd ca justificare pierderile continue din patrimoniul acestuia sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate a întreprinderii și/sau eschivarea acestuia de la executarea atribuțiilor sale.

Notă: Excluderea sintagmei "Creditorii care au înaintat cerere introductivă ori" anume administratorul provizoriu este persoana care poate solicita instanței aplicarea măsurilor pentru conservarea masei debitoare și asigurarea interesului cît a debitorului aît și a creditorilor. Sintagma ar putea crea confuzii cu privire la rolul creditorilor într-o procedură de supraveghere a debitorului prezumat a fi insolubil. De obicei, creditorii au dreptul să participe la deciziile legate de reorganizare, dar ridicarea dreptului de administrare nu ar trebui să fie decizia lor directă, ci o măsură luată de către instanță la cererea administratorului provizoriu care după o analiză a activității debitorului poate confirma dacă creditorul este de rea-credință. Protecția drepturilor organelor de conducere: Este important ca orice modificare a dreptului de administrare al conducerii să fie reglementată clar de lege și să fie subordonată unei analize obiective, nu doar cerințelor creditorilor. Aceasta ar preveni abuzurile sau situațiile în care conducerea ar putea fi înlocuită fără o motivație temeinică. Echilibrul între interesele creditorilor și cele ale companiei: Legea ar trebui să garanteze că orice modificare a conducerii companiei să fie bine fundamentată și să reflecte interesul general al tuturor părților implicate, nu doar al unui grup de creditori. În acest sens, excluderea sintagmei ar putea ajuta la asigurarea unui echilibru mai bun între protecția intereselor creditorilor și a debitorului.

Propunerea de modificare depășește obiectului proiectului de lege și necesită o analiză mai amplă, or creditorii care au înaintat o cerere introductivă sunt, de regulă, cei mai afectați de incapacitatea de plată a debitorului. Totodată, decizia de ridicare a dreptului de administrare a debitorului nu este luată direct de către creditori, dar de către instanță la cererea acestora, în temeiul unei justificări.

Dreptul creditorilor de a se adresa instanței constituie unul din mecanismele juridice esențiale pentru protejarea intereselor acestora împotriva eventualei gestionări frauduloase sau ineficiente a patrimoniului debitorului.

Totodată, în vederea prevenirii unor potențiale abuzuri din partea creditorilor, debitorul are la dispoziție prevederile legale de atac prin intermediul recursului împotriva hotărârii instanței privind ridicarea dreptului de administrare.

<p>21</p>	<p>7. Articolul 25:</p> <p>alineatul (6) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(6) Quantumul remunerației administratorului provizoriu se stabilește de instanța de insolabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată și confirmată documentar, care nu poate fi mai mic decât mărimea minimă a salariilor de funcție, prevăzută în Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară”.</p>	<p><u>Moldinsolv</u></p> <p>Art. 25 alin (6) Cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună din momentul numirii sale prin încheierea instanței de insolabilitate și până la pronunțarea de către instanța de insolabilitate a încheierii emise pe marginea examinării cererii introductive conform art. 30 (4) sau 31 ale prezentei legi efectiv lucrată și confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.</p> <p>Notă: Se propune excluderea ”efectiv lucrată și confirmată documentar”. Activitatea administratorului nu este organizată pe luni calendaristice, ci pe un volum de muncă specificat și realizat pe durata începând cu numirea sa în calitate de administrator provizoriu până la încheierea de încetare a procedurii sau a hotărârii de intentare sau respingere. Acest volum de muncă este definit de sarcinile și responsabilitățile încredințate administratorului în această perioadă, respectiv este incorectă fraza ”efectiv lucrată”, or lucrul efectiv se materializează prin raportul său prezentat în instanță ca urmare a examinării actelor și activității debitorului. Numirea sa în calitate de administrator provizoriu este reflectată corespunzător în documentele oficiale (Încheierea instanței de insolabilitate), fără a fi necesară confirmarea suplimentară a activității desfășurate, or însăși încheierea instanței de judecată de admitere spre examinare a cererii introductive și aplicarea măsurii de asigurare prin numirea administratorului provizoriu constituie confirmarea documentară, Administratorul Provizoriu nu urmează să prezinte în instanță încă o dată aceeași încheiere a instanței de insolabilitate ca ”confirmare documentară a numirii și activității sale”, respectiv sintagma ”confirmată documentar” este necesară de a fi exclusă, iar pentru clarificare este necesar de indicat că remunerația se stabilește pentru toată perioada de numire a sa prin încheierea instanței de la momentul numirii până la momentul încetării perioadei de supraveghere.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Propunerea înaintată presupune o modificare conceptuală a modalității de remunerare a administratorului provizoriu și nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Astfel, este necesară examinarea în detaliu, prin efectuarea analizei de impact, cu ocazia unei modificări ulterioare a legii, inclusiv în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Excluderea la această etapă a sintagmei „efectiv lucrată și confirmată documentar” poate crea dificultăți în evaluarea obiectivă a activității administratorului provizoriu. În lipsa unei cerințe clare de confirmare documentară, există riscul ca remunerația să fie stabilită fără o bază concretă, fapt care ar putea duce la litigii sau interpretări arbitrare.</p> <p>Mai mult ca atât, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 05.04.2024 au fost declarate inadmisibile sesizările în partea în care se referă la controlul constituționalității textului „de activitate efectiv lucrată și confirmată documentar” din articolul 25</p>
-----------	--	---	--

		alin. (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.
<p>22</p> <p>18. La articolul 62, alineatul (9) va avea următorul cuprins: „(9) Orice creditor, reprezentantul debitorului sau administratorul insolvenței/lichidatorul poate contesta în instanța de insolvență hotărârea comitetului creditorilor în termen de 5 zile de la data în care a luat cunoștință de procesul-verbal al ședinței comitetului creditorilor”.</p>	<p><u>Moldinsolv</u> Art. 62 alin (9) Orice creditor, reprezentantul debitorului sau administratorul insolvenței/lichidatorul poate contesta în instanța de insolvență hotărârea comitetului creditorilor în termen de 5 zile de la data în care a luat cunoștință de procesul-verbal al ședinței comitetului creditorilor, dar nu mai târziu de 3 luni de la adoptarea ei. Notă: Se propune introducerea sintagmei ”dar nu mai târziu de 3 luni”. Contestarea hotărârilor comitetului creditorilor în instanța de insolvență este o reglementare necesară, dar care trebuie limitată cu un termen, de altfel va periclita activitatea debitorului. Comitetul creditorilor este un organ executiv al debitorului insolubil, și poate lua decizii importante pentru activitatea acesteia. Comitetul creditorilor poate lua decizii ca debitorul insolubil să intre în raporturi juridice cu alți agenți economici, or dacă debitorul spre exemplu se restructurează acesta intră în circuitul economic normal al activității. Nestabilirea unui termen maxim pentru contestarea hotărârilor comitetului creditorilor îl va plasa pe debitorul insolubil într-un tablou nesigur pentru agenții economici și îi va periclita posibilitatea acestuia de a fi egal pe piață cu ceilalți. Respectiv, un debitor fiind bolnav îi mai agravăm situația cu nesiguranța pe care o va avea orice agent economic la semnarea unui contract cu debitorul insolubil. Prin urmare, astfel de situații riscante îngreunează relațiile întreprinderii insolubile sau care se află în restructurare cu partenerii, dar și face dificilă găsirea noilor parteneri.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Proiectul de lege prevede includerea unui termen pentru contestarea hotărârii comitetului creditorilor, în termen de 5 zile de la data în care a luat cunoștință de procesul-verbal al ședinței. În acest sens, au fost alinate modalitățile de contestare a hotărârilor comitetului creditorilor cu cele ale adunării creditorilor, adică direct în instanță. În ambele cazuri, termenul de depunere a contestației începe să curgă de la data când persoana a făcut cunoștință cu procesul-verbal (art. 59 alin.(2)). În acest sens, specificarea suplimentară a unui alt termen ar crea confuzii în implementare.</p>

<p>23</p> <p>19. Articolul 70: la alineatul (3), al doilea enunț va avea următorul cuprins: „Acest quantum nu poate fi mai mic decât mărimea medie a intervalului pentru stabilirea salariilor de funcție, prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară.”; la alineatul (5), textul „coeficientul minim de multiplicare, recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit cu quantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară” se substituie cu textul „mărimea minimă a intervalului pentru stabilirea</p>	<p>Corelarea cu frecvența rapoartelor administratorului – Administratorul prezintă rapoarte trimestriale asupra dosarului de insolabilitate, ceea ce permite creditorilor să primească informații actualizate despre situația financiară și activitatea debitorului. Stabilirea unui termen de 3 luni asigură o perioadă suficientă pentru a evalua aceste rapoarte și pentru a decide dacă este necesară formularea unei contestații.</p> <p>Rol activ al creditorilor – Procedura de insolabilitate impune creditorilor să participe activ și efectiv la proces, pentru a proteja interesele lor financiare. Aceștia trebuie să aibă acces și să ia cunoștință în mod regulat de rapoartele administratorului, pentru a putea identifica eventuale probleme și a acționa în consecință.</p> <p>Astfel, termenul de 3 luni de la momentul emiterii hotărârii comitetului creditorilor, este esențial pentru a oferi creditorilor timpul necesar de analiză și contestare în caz de dezacord cu deciziile creditorilor.</p>	<p>Moldinsolv</p> <p>Art. 70 se completează cu :”alin. (4) Onorariul fix stabilit de adunarea creditorilor sau comitetul creditorilor pentru administrator/lichidator se plătește lunar din patrimoniul debitorului. În cazul lipsei patrimoniului debitorului, onorariul fix stabilit, de adunarea/comitetul creditorilor, pentru administrator insolabilității/lichidator se încasează din contul organelor de conducere ale debitorului în quantum cumulat pentru o perioadă de nu mai puțin de 6 luni și nu mai mult de 12 luni, quantumul lunar nefiind mai mic decât mărimea medie a intervalului pentru stabilirea salariilor de funcție, prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară.</p> <p>Notă: O mare majoritate a debitorilor insolabili sunt întreprinderi fără active. În cazul în care activele debitorului insolubil nu există sau sunt insuficiente pentru a plăti remunerația administratorului insolabilității și a-i restitui eventualele cheltuieli suportate de acesta, Legea prevede că aceste sume trebuie plătite de membrii organelor de conducere ale debitorului insolubil, fapt ce este aplicabil în marea majorității țărilor UE. Astfel, legislatorul trebuie să urmărească și scopul special al apărării dreptului de proprietate al administratorului, dar și informarea din start a unui antreprenor despre faptul, că va trebui să suporte cheltuielile legate de lichidarea afacerii și corect ar fi să cunoască</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Propunerea de modificare depășește obiectul proiectului de lege și necesită a fi examinată suplimentar, inclusiv prin efectuarea analizei de impact.</p> <p>Suplimentar, menționăm că Legea deja prevede la art. 70 alin. (13), modalitatea de achitare a onorariului fix în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri.</p> <p>Totodată, legea stabilește și posibilitatea tragerii la răspundere a membrilor organelor de conducere în situațiile în care aceștia au contribuit la insolabilitatea debitorului prin fapte de gestionare defectuoasă sau ilegală. Introducerea unei obligații generale de acoperire a onorariului administratorului</p>
--	---	--	--

<p>salarilor de funcție, prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară”;</p>	<p>despre cuantumul ce urmează să-l achite. Această sintagmă va asigura informarea din start și echilibrul între asigurarea remunerației muncii unui lichidator într-o eventuală procedură de faliment pe de o parte și între informarea unui antreprenor sau a unui potențial antreprenor despre cheltuielile ce le va avea de suportat în cazul unui eșec în business. Nu vom uita despre noțiunea de antreprenoriat stabilită de legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi ”...activitate pe riscul său și pe răspunderea proprie...”, respectiv e corect ca antreprenorul din start să cunoască întinderea răspunderii în caz de insolabilitate.</p>	<p>insolvabilității ar penaliza membrii de conducere a debitorului, inclusiv în situații în care aceștia au acționat în mod diligent.</p>
<p>24</p>	<p>Moldinsolv Completarea PL cu ”art. 10 alin (4) ”Creditorii vor putea solicita intentarea unei proceduri de insolabilitate doar în cazul în care, suma datorată de debitor va depăși cuantumul salariului mediu lunar pe economie a țării aprobat prin Hotărâre de Guvern” Notă: Completarea cu alineatul privind pragul minim va ajuta la Filtrarea cazurilor minore. Pragul minim ajută la filtrarea cazurilor care nu sunt semnificative sau nu prezintă un risc considerabil asupra creditorilor sau economiei. Multe dintre datoriile mai mici pot fi rezolvate prin metode informale de negociere între părți, fără a încălca instanțele sau procedurile judiciare. Reducerea abuzurilor. Un alt motiv pentru stabilirea acestui prag este prevenirea abuzurilor în procesul de insolabilitate. La momentul actual, orice mică datorie duce la deschiderea unei proceduri de insolvență. Protejarea debitorilor. Implementarea unui prag minim protejează și debitorii, în sensul că doar cei care se află într-o adevărată stare de insolvență, cu datorii semnificative, vor fi supuși procedurilor legale. Astfel, cei care au dificultăți financiare mai mici pot încerca să își regleze problemele fără a intra într-un proces formal și costisitor de insolvență. Flexibilitate și negocieri externe. Un prag minim oferă și flexibilitate pentru soluționarea disputelor prin negocieri sau alte proceduri extrajudiciare, ceea ce poate fi mai puțin costisitor și mai rapid decât</p>	<p>Se acceptă parțial Propunerea de includere a valorii minime a creanței de la care poate fi înaintată cerere introductivă a fost acceptată în varianta propusă de Radu MARIAN prin Amendament.</p>

o procedură formală de insolvență. În multe cazuri, datoriile mai mici pot fi restructurate sau plătite fără a fi nevoie de intervenția instanței. Impactul asupra creditorilor. Pentru creditorii, un prag minim poate însemna o mai mare certitudine și predicibilitate. În cazul în care datoriile nu depășesc acest prag, creditorii ar putea alege să urmărească alte soluții pentru recuperarea sumelor datorate, fără a implica instanțele. În schimb, când suma datorată este mai mare, există o probabilitate mai mare ca insolvența să aducă o soluție reală, protejând interesele celor mai mulți creditori.

Atragem atenția că din țările UE acest prag îl are: 1. Letonia - debitorul (societate pe acțiuni) nu a achitat o datorie principală în valoare de 4 268 EUR, iar creditorul l-a notificat cu privire la intenția sa de a introduce o cerere de deschidere a procedurii insolvenței persoanelor juridice; debitorul (persoană juridică, alta decât o societate pe acțiuni) nu a achitat o datorie principală în valoare de 2 134 EUR, iar creditorul l-a notificat cu privire la intenția sa de a introduce o cerere de deschidere a procedurii insolvenței persoanelor juridice; 2. România - pentru intentarea procedurii este necesară datoria să constituie cel puțin 50000 RON.

La momentul României examinează posibilitatea aliniării acestor prevederi practicii UE prin înălțarea pragului minim; 3. Irlanda de Nord - Procedura poate fi declanșată împotriva oricărei persoane care are o datorie de cel puțin 5 000 GBP. Țări ca Austria, Germania, Elveția, Franța, Austria etc. nu stabilesc un prag minim pentru creditorii pentru prezumarea unui debitor insolubil. Toate aceste țări au o regulă simplă: Prezumarea de insolabilitate apare la expirarea celor 60 de zile de neachitare a datoriei de la scadență.

Vă atragem atenția că în Italia la momentul se inițiază modificări prin care urmărește protejarea echilibrului economic prin: • Eliminarea unui prag fix pentru datoriile restante; • Punerea accentului pe analiza capacității de plată și pe responsabilitatea proactivă a companiilor; • Facilitarea intervenției timpurii pentru prevenirea colapsului financiar al companiilor viabile.

Legislația Republicii Moldova ar trebui să se alinieze practicii din alte state membre ale Uniunii Europene, unde pragul minim este mai mic

sau chiar inexistent, după cum este la moment în legislația Republicii Moldova.

Astfel, dacă Republica Moldova urmărește să armonizeze reglementările cu cerințele europene, facilitând un mediu de afaceri mai predictibil și mai sigur pentru investitori și partenerii externi, ar fi trebuind să nu stabilească un prag minim pentru depunerea unei cereri introductive, însă dacă acest lucru se va considera foarte necesar venim cu propunerea ca acest prag să fie aliniat la salariul mediu pe economie din motivele de mai jos.

Pentru IMM-uri – **unica sursa de venit este activitatea de întreprinzător** care le asigură minimul de existență. Respectiv, întrucât salariul mediu pe economie și este acel venit care le asigură o acoperire a cheltuielilor, considerăm oportun să raportăm acel prag minim pentru intentarea unui proces de insolvabilitate la cuantumul salariului mediu pe economie. Or, ridicarea pragului minim al datoriei pentru declararea insolvabilității va avea ca rezultat imposibilitatea (sau va îngreuna activitatea) întreprinderilor mici și mijlocii (**unde majoritatea din ele au doar un salariat care este fondatorul, sau membrii familiei lui**) creditoare de a-și recupera creanțele. Un prag minim ridicat înseamnă că IMM-urile vor avea acces limitat la recuperarea datoriiilor prin insolvență.

Scăderea pragului le va permite creditorilor să inițieze mai ușor proceduri împotriva debitorilor care nu-și îndeplinesc obligațiile financiare a căror scadență este **depășită cu cel puțin 60 de zile**, reducând astfel riscul de blocaj financiar.

<p>25 Legea nr.149/2012 Art.75</p> <p>(3) Calcularea penalităților, a dobânzilor (cu excepția dobânzilor la creanțele garantate, în cazul prevăzut la art.81 alin.(5)) și a altor plăți aferente datorilor creditoare ale debitorului se suspendă.</p>	<p>AmCham Moldova</p> <p>Prevederile art. 75 alin. (3) din Legea insolvabilității nr.149/2012, care conduc la încălcarea dreptului de proprietate a creditorilor.</p> <p>Norma menționată prevede: „(3) Calcularea penalităților, a dobânzilor (cu excepția dobânzilor la creanțele garantate, în cazul prevăzut la art. 81 alin. (5)) și a altor plăți aferente datorilor creditoare ale debitorului se suspendă.”</p> <p>Scopul unei asemenea norme este de a opri calcularea penalităților și dobânzilor asupra creanțelor împotriva patrimoniului debitorului născute până la data intentării procedurii de insolvabilitate.</p> <p>În practică, unele instanțe judecătorești naționale au extins această normă asupra penalităților stipulate cu titlu de despăgubire în locul prestației, calculate după data intentării procedurii de insolvabilitate, în temeiul art. 89 alin. (2) din Legea nr. 149/2012.</p> <p>Refuzul instanțelor judecătorești naționale de a valida asemenea creanțe constituie o încălcare a dreptului de proprietate, garantat de Constituție și tratatele internaționale la care face parte Republica Moldova, inclusiv art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.</p> <p>Pentru a pune capăt acestei practici judiciare defectuoase, se propune completarea art. 75 alin. (3) din Legea nr. 149/2012 la final cu textul „cu excepția penalității stipulate cu titlu de despăgubire în locul prestației”.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Problema enunțată derivă din interpretarea legii, precum și din modalitatea de formulare a cererii din partea creditorului, iar pentru determinarea oportunității includerii excepției propuse este necesară o analiză cost-beneficiu suplimentară, precum și o consultare a tuturor părților care ar putea fi afectate, inclusiv prin prisma celor mai bune practici.</p> <p>Suplimentar menționăm că excluderea anumitor tipuri de penalități din regimul general al creanțelor ar crea potențiale privilegii pentru anumiți creditori, afectând principiul tratamentului egal al creditorilor.</p> <p>Penalitățile stipulate cu titlu de despăgubire în locul prestației poartă un caracter compensatoriu și nu trebuie tratate preferențial în caz de insolvabilitate, care ar putea dezechilibra interesele tuturor creditorilor.</p>
--	---	---

26	<p><u>Primăria mun. Chisinau</u></p> <p>1. La articolul 2 la noțiunea „masă debitoare”, al doilea enunț se exclude. Această propunere ar crea posibilități/tentative de urmărire a bunurilor publice.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Modificarea la noțiunea de masă debitoare a fost necesară în contextul modificărilor operate prin proiect la art. 40 din lege, care stabilește exhaustiv bunurile care nu se includ în masa debitoare.</p>
27	<p><u>Primăria mun. Chisinau</u></p> <p>10. La articolul 43 alineatul (2), punctul 2) se completează cu textul</p> <p>„, precum și creanțele aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii”.</p> <p>La articolul 43 alineatul (2), punctul 2) se completează cu textul „precum și bugetul local”</p> <p><i>Comentarii: Potrivit redacției în vigoare a legii, creanțele autorităților publice locale nu au reglementare expres prevăzută respectiv creanțele (Primăriei; Consiliului) sunt incluse și validate la rangul V chirografar prevăzut (art 43 alin. (2) pct. 5 alte creanțe chirografare care nu sînt de rang inferior);, în acest sens sistematic bugetele locale ale autorităților publice suferă un prejudiciu considerabil avînd în vedere imposibilitatea încasării creanțelor validate, or, Creanțele chirografare se împart în ranguri și se plătesc în consecutivitatea lor. Considerăm că menținerea rangului V pentru bugetele locale este inechitabil, în contextul în care importanța bugetelor locale este la fel ca bugetul național, fiind ambele finanțe publice.</i></p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Procedura de insolabilitate este guvernată de principiul tratamentului egal între creditorii. Acordarea unui rang superior bugetelor locale ar crea condiții inechitabile față de alți creditorii chirografari. Prin urmare, includerea creanțelor bugetului public local, în rangul 2 al creanțelor chirografare, la același nivel cu creanțele salariale față de angajați, remunerația datorată pentru operele de serviciu create, nu poate fi acceptată.</p>

Primăria mun. Chisinau

După articolul 43 se introduce art. 43¹ (articol nou totalmente) cu următorul conținut:

”Articolul 43¹ Creanțele masei

(1) Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanțele născute în procedura de faliment și/sau procedura planului, în cazul în care achitarea lor nu este reglementată în plan.

(2) Creanțele născute în perioada de observație sau după data intentării procedurii de insolabilitate, în procedura de faliment și/sau procedura planului, vor fi plătite conform documentelor din care rezultă în decurs de 2 luni din momentul prezentării documentelor din care rezultă.

(3) În cazul în care, creanțele, menționate în alineatul (2) al prezentului articol, nu sunt achitate în termen de 2 luni de la prezentarea documentelor din care rezultă, pe tot parcursul procesului, deținătorii acestor creanțe vor depune către Instanța de insolabilitate cereri de validare a acestor creanțe a masei ca creanțe privilegiate cu includerea în tabelul creanțelor masei (privilegiate).

(4) Procedura de examinare, admitere, contestare, validare a creanțelor masei (privilegiate) este similară cu procedura de validare a creanțelor chirografare din art. 142, 143, 144 din prezenta Lege.

(5) Creanțele masei (privilegiate) validate de Instanța de insolabilitate, urmează a fi satisfăcute în mod privilegiat față de ceilalți creditori validați, cu excepția creditorilor garantați.

(6) Creanțele masei (privilegiate) au drepturi egale cu ceilalți creditori validați, inclusiv dreptul de vot la adunările creditorilor.”

Comentarii: În Legea cu privire la insolabilitate, Creditorul curent/al masei nu poate fi înscris în tabelul de creanță și nici nu are mijloacele procedurale necesare pentru a-și valorifica creanța în procedura colectivă ori în afara ei. Introducerea modificărilor propuse ar introduce o claritate în privința modalității de evidență, recunoaștere/validare, achitare, precum și întinderea drepturilor

Nu se acceptă

A se vedea argumentarea la propunerea dnei deputat Iulia Dascălu.

	<p>creditorilor masei, care nu pot fi mai mici decât cei chirografari/garantați, ci dimpotrivă mai largi. Atragem atenția că actualmente creditorul curent al masei nici nu dispune de dreptul de vot la adunările creditorilor.</p>	
29	<p>Primăria mun. Chisinău 11. Articolul 45 se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins: „(3¹) Dacă obligația garantată nu este exigibilă, creditorul are o creanță sub condiție suspensivă față de debitorul care este garant personal”. (Această propunere vine în contradicție cu alin. (1) art. 45 din Legea insolvențării).</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea de completare a art. 45 nu contravine alin. (1) de la art. 45. Reglementarea de la alin. (1) și propunerea de la alin. (3¹) abordează aspecte diferite: alin. (1) se referă la scadența generală a creanțelor în procedura de insolvențabilitate, iar propunerea de la alin. (3¹) se referă la calificarea specifică a creanțelor garantate și rolul debitorului garant personal, având drept scop protejarea creditorilor, oferindu-le o cale de a menține drepturile lor asupra debitorului garant personal până la îndeplinirea condiției suspensive. Prevederea stabilește momentul în care creditorul poate solicita plata de la garantul personal, asigurând că ultimul nu este obligat să plătească înainte ca obligația principală să devină exigibilă.</p>

Articolul 55. Convocarea adunării creditorilor

(1) Adunarea creditorilor se convoacă de către administratorul insolabilității sau, după caz, de către lichidator. Secretariatul adunării creditorilor se află în sarcina administratorului insolabilității/lichidatorului, dacă adunarea nu dispune altfel.

(2) Adunarea creditorilor se convoacă în cazurile prevăzute expres de lege și ori de câte ori este necesar. Adunarea creditorilor nu poate fi convocată pentru zilele de sâmbătă și duminică și nici pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare.

(3) Informația despre data, ora, locul și ordinea de zi a primei adunări a creditorilor se expediază fiecărui creditor sau reprezentantului său legal sub formă de aviz, împreună cu buletinul de vot, în termen de 5 zile de la data adoptării hotărârii de convocare. Informația despre convocarea următoarelor adunări ale creditorilor se publică în modul stabilit la art.6, în cel mult 5 zile de la data adoptării hotărârii de convocare. Perioada dintre data expedierii avizului sau a publicării informației despre convocarea adunării creditorilor și data convocării nu trebuie să fie mai

1. La articolul 55

Alin. (4) se va suplini cu un alineat nou (4¹) cu următorul conținut: Modul de desfășurare a adunării generale (cu prezența creditorilor, prin corespondență sau în formă mixtă, prin mijloace electronice) se stabilește de către participantul la procesul de insolabilitate care a solicitat convocarea adunării generale. În cazul în care participantul la procesul de insolabilitate care a solicitat convocarea adunării generale nu specifică modul de desfășurare a adunării generale, aceasta se va desfășura în condițiile articolului 56 din prezenta lege.

Alin. (5) După sintagma "... În termen de 5 zile de la data primirii cererii de convocare, administratorul insolabilității/lichidatorul este obligat să adopte o hotărâre privind convocarea adunării creditorilor" se adaugă sintagma "în condițiile art. 55 alin. (4)¹".

Comentarii: S-a depistat că prin prisma prevederilor actuale ale Legii insolabilității, în speță art. 55 și art. 56, este la discreția administratorului insolabilității/lichidatorului de a decide formatul adunării generale, deoarece în condițiile art. 55 alin. (5) "... administratorul insolabilității/lichidatorul este obligat să adopte o hotărâre privind convocarea adunării creditorilor și să informeze creditorii despre convocarea acestora sau despre hotărârea privind refuzul de a o convoca.", ceea ce denotă că legiuitorul a lăsat la discreția administratorului insolabilității/lichidatorului decizia de a decide tipul/formatul adunării, presupunem prin asumarea că acesta din urmă va acționa în conformitate cu principiile de etică și conduită profesională, cu bună credință și în conformitate cu prevederile Legii nr. 161 din 18.07.2014 cu privire la administrarea autorizați.

Pe de altă parte, în realitate acest drept de a alege tipul/ formatul adunării nu funcționează sau este utilizat de administrator pentru a se proteja de către creditor, de a minimaliza contactul cu acesta, de a evita întrebări incomode ale creditorilor etc, sau chiar de a proteja comitetul creditorilor (care de multe ori este stabilit de către instanța de judecată la prima adunare și de obicei confirmat de către adunarea generală – creditorii o fac din necunoștință de cauză a procesului de insolabilitate, rolul, scopul acestuia. Ori un investitor care devine creditor la etapa de investiție nu sunt obligați să cunoască acest proces,

Nu se acceptă

Propunerile de modificare depășesc obiectul proiectului actual de lege și necesită o analiză mai amplă a impactului de reglementare.

Modificările propuse la articolul 55 din Legea insolabilității, care urmează să permită participantului, care solicită convocarea adunării creditorilor, să stabilească modul de desfășurare a acesteia, ar putea genera mai multe efecte negative asupra procesului de insolabilitate.

Aceste propuneri ar putea crea incertitudini în cadrul juridic privind insolabilitatea, cu riscul compromiterii principiilor de transparență și accesibilitate a procesului decizional. Lăsând la discreția solicitantului formatul adunării, ar putea fi admisă favorizarea unui grup de creditor sau a administratorului, ceea ce ar putea duce la manipularea procedurii și la excluderea unor creditor de la participarea activă.

Suplimentar, modificările propuse ar adânci complexitatea cadrului de reglementare, fără a adăuga claritate semnificativă, amplificând riscul de abuzuri și

<p>mică de 7 zile și nu trebuie să depășească 15 zile.</p> <p>(4) Adunarea creditorilor poate fi convocată și la cererea comitetului creditorilor, la cererea creditorilor ale căror creanțe reprezintă cel puțin 10% din suma totală a creanțelor validate cu drept de vot sau în temeiul unei încheieri a instanței de insolvență.</p>	<p>mai mult ca atât dacă debitorul intră în insolvență, creditorii se bazează pe încrederea că legiuitorul a reglementat acest proces și el nu are cum să fie afectat.</p> <p>Exemplu practic curent: În conformitate cu decizia Administratorului de insolvență publicată în Monitorul Oficial nr. 419/422 din 04.10.2024, Partea IV, pagina 18-19, (anunțul integral pe link) citez parțial:</p> <p><i>“În atenția creditorilor și a debitorului SRL “ELINARTPROIECT”, în procedura de realizare a planului. Pe data de 18.10.2024, ora 15:00, va avea loc Adunarea creditorilor, prin corespondență, cu ordinea de zi:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. Examinarea/aprobarea dării de seamă (raportul de activitate) a Comitetului creditorilor, pentru întreaga perioadă de activitate;</i> <i>2. Examinarea aprobarea raportului de activitate al administratorului statutar al SRL Elinartproiect, în procedură de restructurare, pentru întreaga activitate;</i> <i>3. Examinarea/aprobarea raportului de activitate al administratorului autorizat al SRL Elinartproiect, în procedura planului de restructurare, pentru întreaga activitate;</i> <i>4. Dizolvarea Comitetului creditorilor și a rezervei;</i> <i>5. Alegerea Comitetului creditorilor (3 sau 5 persoane) și a rezervei (2 sau 3 persoane).</i> <p><i>Adunarea va avea loc prin corespondență. Buletinul de vot prin care se exprimă votul prin corespondență va fi expediat la adresa creditorilor indicată în cererea de admitere a creanțelor...”, citat închis.</i></p> <p>Prin urmare, prin prezenta decizie Doamna administrator autorizat Bostan Tatiana, deținător a autorizației Ministerului Justiției nr. 18 din 14.01.2015, având ca teme art. 55, alin. (4) și alin. (5), art. 56 din legea insolvenței a limitat accesul la informații privind procesul de raportare, acesta fiind îngreunat și rapoartele greu de obținut, dar cel mai important a lipsit creditorii de dreptul și posibilitatea ca aceștia să adreseze întrebări și să obțină răspunsuri privind procesul de insolvență, a SRL Elinartproiect, activitățile efectuate de către comitetul creditorilor etc.</p>	<p>întârzieri în procesul de convocare a adunărilor.</p> <p>Prin urmare, aceste modificări nu pot fi acceptate la această etapă, or subminează principiile de transparență, echitate și eficiență ale procedurii de insolvență.</p>
--	---	---

Legea nr.149/201221
Articolul 60. Constituirea comitetului creditorilor
 (1) După intentarea procesului de insolabilitate și pînă la prima adunare a creditorilor, instanța de insolabilitate poate institui, în raport cu numărul creditorilor din tabelul preliminar de creanțe, un comitet al creditorilor din 3 sau 5 reprezentanți ai creditorilor cu cele mai mari ca valoare creanțe garantate sau creanțe chirografare. Comitetul creditorilor, instituit de către instanța de judecată, nu are dreptul să aprobe încheierea actelor de proporții prevăzute la art.69.

(4) La prima lor adunare, creditorii pot decide menținerea sau dizolvarea comitetului instituit de instanța de insolabilitate. În cazul dizolvării, adunarea creditorilor alege un comitet din 3 sau 5 persoane fizice, reprezentanți ai creditorilor garantanți și ai creditorilor chirografari, dintre primii 10 creditori luați în ordinea valorii fiecărui rang de creanță, care se oferă voluntar, sau, după caz, dintre persoane fizice terțe propuse spre votare de creditorii cu drept de vot. În calitate de membru al comitetului creditorilor pot fi aleși și funcționari publici. Un creditor are dreptul să înainteze un singur candidat la funcția de membru al

SRL „Elinartproiect”

Art. 60

alin. (4) se expune în următoarea redacție:

“(4) Creditorii, prin adunarea generală, pot decide menținerea sau dizolvarea comitetului instituit de instanța de insolabilitate (conform prevederilor art. 60 alin. (1)). În cazul dizolvării comitetului, adunarea creditorilor alege un nou comitet format din 3 sau 5 persoane fizice, în condițiile art. 54, alineatul (1) lit. a), ce pot fi reprezentanți ai creditorilor garantanți și/sau creditorilor chirografari, sau care se aferă voluntar dintre persoane fizice terțe propuse spre votare de creditorii cu drept de vot. Membrii comitetului creditorilor sunt aleși în condițiile art. 60 alin. (8).

se completează cu un nou alineat (4¹), în următoarea redacție:

“(4¹) În calitate de membru al comitetului creditorilor pot fi aleși și funcționari publici. Un creditor are dreptul să înainteze un singur candidat la funcția de membru al comitetului creditorilor. Comitetul desemnat va înlocui comitetul instituit de instanța de insolabilitate.”

Comentarii:

În actuala sa redacție, în cazuri reale, art. 60 alin. (4) legea insolabilității lasă loc de interpretare, astfel administratorii de insolabilitate, comitetele creditorilor instituite de către instanța de insolabilitate în temeiul art. 60 alin. (1)), fac abstracții de alte articole - din cauza ambiguității art. 60 alin. (4), mai mult ca atât art. 60 alin. (4) intră în contradicție cu alte articole. Astfel, art. 60 alin. (4) stipulează că La prima lor adunare, creditorii pot decide menținerea sau dizolvarea comitetului instituit de instanța de insolabilitate...”, Prin urmare sintagma “la prima lor adunare” crează confuzie la interpretare în contextul prevederilor art. 55 “alin. (2) Adunarea creditorilor se convoacă în cazurile prevăzute expres de lege și ori de câte ori este necesar...” și că Adunarea creditorilor are următoarele atribuții exclusive prevăzute de art. 54 alin. (1) lit. a) stabilește componența numerică și atribuțiile comitetului creditorilor, alege membrii acestui comitet și hotărăște încetarea anticipată a împuternicirilor acestora...” O altă formulare din art. 60 alin. (4) “...În cazul dizolvării, adunarea creditorilor alege un comitet din 3 sau 5 persoane fizice, reprezentanți ai creditorilor garantanți și ai creditorilor chirografari, dintre primii 10

Nu se acceptă

Propunerile de modificare depășesc obiectul proiectului actual de lege și necesită o fundamentare în baza unei analize ample a impactului practic, astfel încât să nu fie afectată celeritatea procedurii de insolabilitate.

Mai mult, procedurile actuale prevăzute de lege setează deja un mecanism clar pentru adoptarea deciziilor și ajustarea componenței comitetului creditorilor. Modificările propuse vor crea redundanțe și confuzii suplimentare. Suplimentar, introducerea alin. (4¹) generează suprapuneri inutile cu prevederile deja existente în art. 60 alin. (4).

comitetului creditorilor. Comitetul desemnat va înlocui comitetul instituit de instanța de insolabilitate.

creditori luați în ordinea valorii fiecărui rang de creanță, care se oferă voluntar sau, după caz, dintre persoane fizice terțe propuse spre votare de creditorii cu drept de vot...". Prin prisma art. 60 alin. (1) la constituirea comitetului creditorilor după intentarea procesului de insolabilitate și până la prima adunare a creditorilor, "instanța de insolabilitate poate institui, în raport cu numărul creditorilor din tabelul preliminar de creanțe, un comitet al creditorilor din 3 sau 5 reprezentanți ai creditorilor cu cele mai mari ca valoare creanțe garantate sau creanțe chirografare", articol aplicabil la prima etapă, drept care aparține exclusiv instanței, ce se presupune ca legiuitorul a încercat a identifica un echilibru pentru viitoarele decizii care urmează a fi luate de către comitetul instituit în baza acestui art. 60 alin. (1). Ulterior acest drept exclusiv de desemnare, alegere a numărului membrilor comitetului, îl va prelua adunarea creditorilor care odată ce se consumă prima adunare a creditorilor, are dreptul conform art. 54 alin. (1) lit. a), art. 54 alin. (2), art. 60 alin. (6) de a institui comitetul, stabili componența numerică, modificarea componenței, alegerea membrilor, stabilirea atribuțiilor și dizolvarea comitetului. Însă din practică, avocații (reprezentanții ai creditorilor - investitori care dețin număr mare de spații locative, de multe ori procurate fictiv), administratorii, cât și de comun cu instanțele de judecată, aplică același principiu către organul adunarea generală a creditorilor coroborând sintagmele din art. 60 alin. (1), cu cele mai mari ca valoare creanțe garantate" cu sintagma prevăzută în art. 60 alin. (4) "... dintre primii 10 creditori luați în ordinea valorii fiecărui rang de creanță", ceea ce contravine, limitează și lezează dreptul adunării generale (care în sensul prezenței legi are drepturi exclusive art. 54 alin. (1) și alin. (2)) cât și de a-și exercita și aplica dreptul/obligafia delegate acesteia prin art. 54 alin. (1) lit. a) de a stabili componența numerică a comitetului. Respectiv, menționăm că urmare a experienței avute cu anularea adunării generale inclusiv din acest motiv, decizia instanței și actele conexe poate fi prezentate la solicitare, sintagmele date creează impedimente și interpretări, astfel că, în cazul majoritar când administratorii autorizați, creditorii fictivi, creditorii cu interese majore (investitori care dețin creanțe mari - aparent aceleași companii de construcții care participă la proces) în insolabilitatea companiilor de construcție, iau decizii și se folosesc de astfel de lacune legislative

	<p>pentru a deține controlul asupra procesului de insolvabilitate și care în majoritatea cazurilor nu au intenții tocmai favorabile. Iar creditorii cu creanțe mici (care dețin un apartament sau două maxim) li se limitează dreptul de a candida în aceste comitete, deoarece citez: art. 60 alin. (4) "...dintre primii 10 creditori luați în ordinea valorii fiecărui rang de creanță".</p>	
<p>32. Articolul 10. Temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate (1) Intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei general sau special. (2) Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. (3) Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraindatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.</p>	<p>Uniunea executorilor judecătorești Art.10, alin. (2) cu prevederea ~Temeiul general de inițiere a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului atestat printr-un act sau o încheiere emisă de organul de executare cu constatarea imposibilității executării tuturor obligațiilor.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea respectivă de modificare a Legii insolvabilității depășește obiectul prezentului proiect și nu este însoțită de o analiză cost-beneficiu și o argumentare fundamentată care ar justifica modificarea normei de la art. 10 alin. (2). Potrivit prevederilor art.2 din Legea nr. 149/2012, incapacitatea de plată se prezumă dacă debitorul este în întârziere cu mai mult de 60 de zile cu executarea obligațiilor scadente. Respectiv, atunci când instanța de insolvabilitate este chemată să decidă dacă debitorul este sau nu în insolvabilitate, instanța este ținută să aprecieze / să determine existența temeiului general sau temeiului special pentru intentarea procedurii de insolvabilitate., instanța fiind obligată să analizeze obligațiile debitorului în acord cu prevederile art. 11 din Legea nr.</p>

33	<p>Articolul 20. Conținutul cererii introductive a creditorului.</p> <p>Documentele anexate</p> <p>(1) În cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice:</p> <p>a) denumirea/numele și prenumele creditorului și ale debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător;</p> <p>b) valoarea creanțelor creditorului, mărimea dobânzilor și a penalităților aferente;</p> <p>c) temeiul creanțelor și termenul executării lor;</p>	<p>Uniunea executorilor judecătorești</p> <p>La art.20, alin (2) litera c) să fie indicat că se anexează ” Copia documentului executoriu care confirmă creanța ca fiind una certă, lichidă și exigibilă, însoțită de originalul actului privind imposibilitatea executării, eliberat de organul abilitat prin lege cu constatarea imposibilității executării.”</p>	<p>149/2012, neexecutarea creanțelor pe durata unui termen care depășește 60 de zile nefiind necesar a fi dovedită printr-un act emis de executorul judecătoresc.</p>
34	<p>Articolul 24. Disponerea măsurilor de asigurare</p> <p>(1) După ce primește cererea introductivă spre examinare, instanța de insolvabilitate aplică măsurile necesare pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolvabilitate.</p> <p>(2) Pe lângă măsurile de asigurare prevăzute de <u>Codul de procedură civilă</u>, instanța de</p>	<p>Uniunea executorilor judecătorești</p> <p>La art.24 se completează cu un nou alineat (8) Prin derogare de la alin. (2) litera d) condițiile Codului de executare a bunurilor asupra cărora sunt aplicate interdicții și grevări de alte organe abilitate prin lege.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Propunerea respectivă de modificare a Legii insolvabilității depășește obiectul prezentului proiect și nu este însoțită de o argumentare fundamentată.</p> <p>Includerea unor derogări de la suspendarea urmărilor individuale și a executărilor silite pentru bunurile asupra cărora sunt aplicate interdicții de alte organe abilitate prin lege,</p>

insolvabilitate aplică următoarele măsuri de asigurare:

- a) numește un administrator provizoriu;
- b) la cererea motivată a creditorilor sau a administratorului provizoriu ori din oficiu, dispune ridicarea dreptului de administrare al debitorului, care constă în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile și de a dispune de acestea;
- c) pune sub sechestru și bunurile debitorului și corespondența lui comercială;
- d) suspendă urmărirea individuală ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului;
- e) pune sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale ori decide ca acestea să poată fi înstrăinate doar cu învoirea expresă a administratorului provizoriu.

poate genera mai multe riscuri, decât beneficii.

În acest sens, ar putea fi subminat principiul egalității între creditori, ar putea fi perturbată procedura colectivă de insolvabilitate, ar putea fi diminuat patrimoniul debitorului în cazul excluderii bunurilor prin executare silită în afara procedurii colective. Adicional, Ghidul UNCITRAL în materie de insolvență, precum și legislația europeană privind restructurarea și insolvența promovează un cadru armonizat pentru protecția creditorilor și administrarea activelor debitorului într-o manieră coordonată. Introducerea unei derogări care favorizează creditorii individuali sau permite executări silite selective poate intra în conflict cu principiile stabilite de legislația europeană.

Articolul 49. Compensarea în cazul separării

(1) Dacă bunul pasibil de separare a fost înstrăinat de către debitor până la intentarea procesului de insolvență sau de către administratorul insolvenței/lichidator după intentarea acestui proces, persoana cu drept de separare este îndreptățită la cesiunea contraprestației dacă ultima nu a fost efectuată.

(2) Persoana cu drept de separare poate pretinde contraprestație dacă aceasta poate fi distinsă în masa debitoare.

Uniunea executorilor judecătorești

Art.49 se completează cu alin. (1¹) Dacă bunul gajat a fost transmis în posesia creditorului gajist/garantat până la intentarea procedurii de insolvență separarea bunului din masa debitoare are loc prin efectul legii, fără a fi necesar scordul lichidatorului sau o hotărâre a instanței de insolvență.”

Nu se acceptă

Propunerea respectivă de modificare a Legii insolvenței depășește obiectul prezentului proiect și nu este însoțită de o analiză și argumentare fundamentată.

Există riscul creării unui vid procedural, în contextul în care se propune o separare prin efectul legii, fără a fi specificate clar mecanismele de separare. Totodată, există riscul creșterii riscului juridic în contextul în care este exclus acordul lichidatorului sau aprobarea instanței, fapt ce poate crea incertitudine pentru alți creditori, care nu vor avea garanția că bunurile sunt tratate corect în cadrul procedurii.

Astfel, este oportună menținerea mecanismelor actuale de verificare și aprobare a separării bunurilor din masa debitoare pentru a proteja interesele tuturor părților implicate.

<p>36</p> <p>rticolul 59. Anularea hotărârii adunării creditorilor</p> <p>(1) Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolvență pentru încălcări de procedură, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului sau a reprezentantului debitorului, precum și pentru motive de ilegalitate, la cererea creditorilor care:</p> <p>a) au votat împotriva hotărârii, faptul fiind consemnat în procesul-verbal al adunării;</p> <p>b) nu au fost admiși la adunare fără temei legal sau nu au fost înștiințați în modul stabilit de prezenta lege despre data, ora și locul adunării;</p> <p>c) sînt lezați în drepturi printr-o hotărîre asupra unei chestiuni care nu figurează pe ordinea de zi a adunării creditorilor sau prin faptul că adunarea a avut loc fără cvorumul stabilit de lege, cu încălcarea cotelor de voturi.</p>	<p>Uniunea executorilor judecătorești</p> <p>La art.59 se completează cu alin. (1¹). Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolvență la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului sau a reprezentantului debitorului, creditorilor, dacă aceasta contravine legii, ordinii publice și bunelor moravuri.”</p> <p>La art.59, alin(5) de extins drepturile creditorului gajist cu drepturile prevăzute la art.48, art. 68, alin(1), art. 117-121.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Modificarea condițiilor pentru anularea hotărârii adunării creditorilor, „dacă aceasta contravine ordinii publice și bunurilor moravuri”, ar putea crea loc de interpretare, ținând cont de subiectivitatea acestor condiții. Or, lipsa unor definiții clare poate duce la incertitudinea juridică, la creșterea numărului de litigii între părți și ar putea fi exploatăată cu rea-credință pentru blocarea sau tergiversarea nejustificată a procedurii de insolvență.</p>
--	--	---

Articolul 75. Alte efecte

(1) Din momentul intentării procedurii de insolabilitate:

- a) activitatea organelor de conducere ale debitorului se suspendă;
- b) achitățile cu debitorul se fac numai prin contul bancar de acumulare, gestionat de administratorul insolabilității/lichidator;
- c) orice garanție de executare a obligațiilor se acordă numai de către administratorul insolabilității/lichidator, cu autorizarea adunării sau a comitetului creditorilor;
- d) sechestrarea patrimoniului debitorului, alte măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, administratorului insolabilității/lichidatorului în dreptul de administrare și de valorificare a masei debitoare aplicate de alte instanțe de judecată sau de organele abilitate în acest sens se anulează de drept și se aplică în exclusivitate numai de către instanța de judecată care a intentat procedura de insolabilitate;
- e) asociații (acționari, membri) debitorului nu au dreptul la separarea cotei de participare din masa debitoare în legătură cu ieșirea sau cu excluderea

Uniunea executorilor judecătorești

La aer.75, alin (1) , litera d) se completează cu propoziția: ” se efectuează prin remiterea către deținătorii de registre a dispoziției semnate de administratorul autorizat cu informarea entităților care au aplicat interdicțiile și a creditorilor în favoarea cărora a fost instituită grevarea.”

De completat cu litera d¹) Radieră interdicțiilor menționate la litera d) se efectuează prin remiterea către deținătorii de registre a dispoziției semnate de administratorul autorizat, cu informarea entităților care au aplicat și a creditorilor în favoarea cărora a fost instituită grevarea.”

Nu se acceptă

Propunerea respectivă de modificare a Legii insolabilității depășește obiectul prezentului proiect și nu este însoțită de o analiză cost-beneficiu și o argumentare fundamentată. Introducerea obligativității de a remite o dispoziție a administratorului autorizat către deținătorii de registre și informarea tuturor entităților implicate, privind anularea de drept a măsurilor aplicate de alte instanțe sau organe abilitate adaugă un nivel suplimentar de formalitate. Aceasta poate încetini procesul de administrare a masei debitoare, ceea ce contravine principiului celerității în procedura de insolabilitate.

<p>debitorului din lista asociaților (acionarilor, membrilor) sau la partajarea averii lui</p>	<p>Articolul 131. Procedura de valorificare a bunurilor grevate cu garanții</p> <p>(1) Administratorul insolvenței/lichidatorul trebuie să înceapă și să încheie procedura de valorificare a garanției într-un interval de timp rezonabil, în funcție de tipul de bunuri și de regulile obișnuite practicate pe piață care asigură vânzarea la cel mai bun preț, dar nedepășind limitele prevăzute de prezenta lege.</p>	<p>(9) Dacă, în termen de 3 luni de la inițierea procedurii de vânzare, bunul grevat cu garanție nu s-a putut înstrăina, creditorul garantat este în drept să preavizeze transmiterea bunului în posesia sa pentru valorificare.</p> <p>Administratorul insolvenței/lichidatorul transmite efectiv bunul grevat cu garanție în posesia creditorului</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Propunerea respectivă de modificare a Legii insolvenței depășește obiectul prezentului proiect și nu este însoțită de o argumentare fundamentată.</p> <p>Totodată, menționăm că modificarea propusă ar putea crea incertitudini în procesul de valorificare a bunurilor, în contextul în care aceasta ar putea permite transmiterea bunului către creditorul garantat chiar dacă problemele care au dus la anularea licitației nu sunt remediate, fapt care ar putea genera alte litigii și contestații.</p>	<p>Uniunea executorilor judecătorești</p> <p>La art.131</p> <p>alin.(9) după textul ” bunul grevat cu garanție nu s-a putut înstrăina” se completează cu ”sau licitația de vânzare a fost anulată printr-o hotărâre a instanței de judecată rămasă irevocabilă”</p>
<p>38</p>				

<p>garantat sau consimte în scris în formă autentică să îl pună la dispoziția acestuia în momentul convenit în preaviz. În caz de refuz al administratorului insolventității/lichidatorului, bunul trece în posesia creditorului garantat după expirarea termenului din preaviz în temeiul unei încheieri judecătorești, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.</p>		
<p>39 Articolul 143. Tabelele creanțelor (1) Ca rezultat al verificărilor făcute în perioada de observare a debitorului, administratorul provizoriu va întocmi și va înregistra la instanța de insolabilitate un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva patrimoniului debitorului, precizând că sînt chirografare, garantate, sub condiție sau nescadente și arătînd pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma solicitată de creditor și suma acceptată de administratorul provizoriu. (6) O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolventității/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă</p>	<p><u>Uniunea executorilor judecătorești</u> La art.143 alin.(6) după textul ”cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ” de completat cu ”ședința de judecată în care efectiv se validează creanțele.”</p>	<p>Nu se acceptă Nu este clară necesitatea substituirii sintagmei „ședința de validare”, care este clar definită și utilizată în practica curentă pentru a desemna momentul procesual specific din cadrul procedurii de insolabilitate în care se validează creanțele incluse în tabelul definitiv. Substituirea cu textul „ședința de judecată în care efectiv se validează creanțele” poate crea incertitudini interpretative, deoarece nu există o diferență procedurală între cele două concepte: toate ședințele de validare sunt, în esență, ședințe de judecată, iar termenul propus introduce un limbaj redundant și mai puțin precis, fără a aduce clarificări suplimentare. Ar putea genera confuzii în interpretarea momentului efectiv al validării,</p>

<p>contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.</p>		<p>creând riscuri de practice neuniforme.</p>
<p>40 Articolul 8. Contestarea hotărârilor și a încheierilor instanței de insolabilitate</p> <p>(1) Hotărârile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolabilitate.</p> <p>(2) Încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile exprès prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolabilitate.</p> <p>(3) La cererea motivată a părții interesate:</p> <p>a) instanța de apel poate suspenda executarea hotărârilor instanței de insolabilitate;</p> <p>b) instanța de recurs poate suspenda executarea încheierilor instanței de insolabilitate.</p>	<p>Judecătoria Chișinău</p> <p>Propunem modificarea art.8 în sensul ca hotărârile adoptate de instanța de insolabilitate să fie contestat și la Curtea Supremă de Justiție</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Propunerea respectivă de modificare a Legii insolabilității depășește obiectul prezentului proiect și nu este însoțită de o argumentare fundamentată și o analiză cost-beneficiu.</p> <p>Includerea posibilității de atac a hotărârilor instanței de apel la Curtea Supremă de Justiție ar tergiversa soluționarea definitivă a litigiilor și ar diminua previzibilitatea procedurii per ansamblu, contrar principiilor de celeritate și eficiență a procedurii de insolabilitate, și scopului proiectului actual de lege.</p> <p>Mai mult, Codul de procedură civilă prevede, cauzurile în care hotărârile pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție prin recurs. Modificarea Legii insolabilității pentru a permite o cale suplimentară de atac ar crea o incoerență normativă între Legea</p>

(4) În vederea soluționării apelului sau a recursului, instanței superioare i se trimit, în copii certificate de instanța de insolvabilitate, doar actele care interesează soluționarea căii de atac.

(5) Pentru fiecare hotărâre sau încheiere contestată, în cadrul procedurii se constituie un singur dosar, indiferent de numărul cererilor de apel sau de recurs formulate împotriva acestora.

(6) Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data întinerii procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

(7) Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării.

[Art.8 în redacția Legii nr.59 din 17.03.2022, în vigoare 08.05.2022]

insolvabilității și regulile generale de procedură civilă.

41	<p>Articolul 24. Dispunerea măsurilor de asigurare</p> <p>(6) Măsurile de asigurare acționează pînă la data intentării procesului de insolvență sau pînă la data respingerii cererii introductive, precum și odată cu încheierea unei tranzacții în modul stabilit de prezenta lege.</p>	<p>Judecătoria Chișinău</p> <p>Art.24, alin.(6) se completează cu sintagma "încheierea privind admiterea spre examinare a cererii introductive poate fi contestată cu recurs de către debitor în partea privind ridicarea dreptului de administrare al debitorului.</p>	
42	<p>(8) Membrul comitetului creditorilor care se află în interes propriu în conflict cu interesul concursal al creditorilor participanți la procedură se va abține de la vot.</p> <p>(9) Orice creditor, administratorul insolvenței/lichidatorul poate formula contestație împotriva hotărîrilor comitetului creditorilor la prima adunare a creditorilor, iar hotărîrea acesteia poate fi contestată în instanța de insolvență în termen de 5 zile de la adoptarea ei.</p>	<p>Judecătoria Chișinău</p> <p>La art. 62 alin.(9) considerăm necesar de stabilit _</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dreptul oricărui creditor , reprezentantul debitorului sau administratorului insolvenței/lichidatorului de a contesta în instanța de insolvență hotărîrea comitetului creditorilor pentru încălcări de procedură, precum și pentru motive de ilegalitate; - Dreptul oricărui creditor, reprezentantului debitorului sau administratorului insolvenței/lichidatorului de a contesta hotărîrile comitetului creditorilor sub aspectul oportunității la prima adunare a creditorilor. 	<p>Se acceptă parțial.</p> <p>Propunerea de modificare la art. 62 alin. (9) din proiectul actual deja acordă participanților la procedură dreptul de a contesta în instanță hotărîrea comitetului creditorilor pentru încălcări de procedură și pentru motive de ilegalitate.</p>
43		<p>Judecătoria Chișinău</p> <p>Subliniem necesitatea instituirii unei limite/plafon a valorii creanței care poate fi invocată în vederea intentării unui proces de insolvență prin consensul părților direct vizate.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>În redacția propusă prin</p> <p>Amendamentul deputatului</p> <p>Radu MARIAN</p>

		<p>Judecătoria Chisinău Completarea art.126 cu alineatul (10¹) cu următorul cuprins: ”(10¹) Dacă valoarea cererii de validare privind încasarea mijloacelor bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, aceasta se examinează ca cerere cu valoare edusă în modul stabilit de Codul de procedură civilă.”</p>	
44		<p><u>Propunere</u></p> <p>Articolul 24 va avea următorul cuprins:</p> <p>”(1) După ce primește cererea introductivă spre examinare, instanța de insolabilitate suspendă urmărirea individuale ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului.</p> <p>(2) La cererea motivată a creditorului sau din oficiu, pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate, instanța de insolabilitate poate:</p> <p>a) aplica măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură civilă;</p> <p>b) pune sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale ori decide ca acestea să poată fi înstrăinate doar cu învoirea expresă a administratorului provizoriu;</p> <p>c) ridica dreptul de administrare al debitorului, care constă în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile și de a dispune de acestea.</p> <p>(3) Măsurile de asigurare indicate la alin. (2) pot fi aplicate, substituite sau anulate pe durata perioadei de observație, la cererea motivată a debitorului, creditorilor sau administratorului provizoriu.</p>	Nu se acceptă

	<p>În sensul acesta sunt cele două alineate de la art.24.</p> <p>Referitor la alin.(3), el prevede că măsurile de asigurare indicate la alin. (2) pot fi aplicate, substitute sau anulate pe durata perioadei de observație, la cererea motivată a debitorului, creditorilor sau administratorului provizoriu. Altfel spus, chiar dacă la momentul primirii admiterii spre examinare a cererii introductive instanța nu aplică vreo măsură asiguratorie, în cursul perioadei de observație instanța poate reveni și adopta decizia de a aplica aceste măsuri. Sau invers – la momentul primirii admiterii spre examinare a cererii introductive instanța a aplicat o măsură asiguratorie, însă în cursul perioadei de observație aceasta poate reveni și adopta decizia de substitui sau de a anula o măsură aplicată.</p> <p>Alineatul (4) este unul general și prevede, precum este și firesc, posibilitatea contestării cu recurs a încheierii de aplicare, substituie sau anulare a măsurii de asigurare sau refuzul aplicării, substituirii sau anulării măsurii de asigurare.</p>	
45	<p>Propunere</p> <p>La articolul 26 alineatul (1), după cuvântul "despre", se completează cu textul: "desemnarea sa precum și, după caz, despre".</p> <p>Modificarea data este una tehnică, derivă din caracterul opțional al măsurilor de asigurare introdus prin modificările operate la art. 24, și se referă la aceea că, întotdeauna administratorul provizoriu va notifica registrele publice despre desemnarea sa, iar, în cazul aplicării măsurilor de asigurare la primirea cererii introductive spre examinare, și despre aceste măsuri.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>A se vedea în redacția propusă de Radu MARIAN prin Amendament</p>

PropunereLa Articolul 27:

titlul articolului va avea următorul cuprins: "Raportul administratorului provizoriu";

la alineatul (1), textul "raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare" se substituie cu textul "raport de activitate cu descrierea măsurilor luate de administratorul provizoriu și stării economico-financiare a debitorului".

Potrivit art. 25 alin. (5) lit. b) din Lege, printre principalele atribuții și drepturi ale administratorului provizoriu în cadrul prezentei legi intră examinarea situației economice a debitorului și întocmirea unui raport de verificare a existenței temeiurilor de intentare a procesului de insolabilitate sau de respingere a cererii introductive".

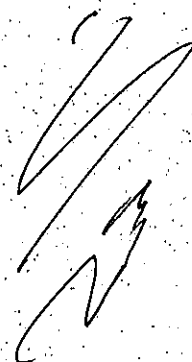
În redacția actuală a articolului 27, prezentarea concluziilor și propunerilor de intentare a procesului de insolabilitate sau de respingere a cererii introductive, urmează să fie incluse în raportul privind măsurile de asigurare, deși logic ar fi ca măsurile de asigurare să fie cuprinse într-un Raport de activitate mai larg, care să cuprindă atât măsurile de asigurare aplicate, cât și constatările administratorului privind starea patrimoniului debitorului, precum și concluziile cu privire la intentarea procesului de insolabilitate sau respingerea cererii introductive.

Modificarea propusă vine să ajusteze logic și congruent conținutul Raportului pe care administratorului provizoriu urmează să-l prezinte la sfârșitul perioadei de observație, reieșind din principala sa atribuție – cea de examinare a situației economice a debitorului și înaintarea propunerilor către instanța de insolabilitate.

Corespunzător, schimbarea denumirii articolului în "Raportul administratorului provizoriu" reflectă schimbarea în conținutul acestuia.

Se acceptă

A se vedea în redacția
propusă de Radu MARIAN
prin Amendament

Radu MARIAN
Președintele Comisiei economie, buget și finanțe